

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

YAŞASIN İŞÇİLERİN VE HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

**TAŞERON SİSTEMİ KÖLELİKTİR
SENDİKA İSTEDİĞİMİZ İÇİN
İŞTEN ATILDIK !...
İŞİMİZİ GERİ İSTİYORUZ
BUCA BELEDİYESİ TAŞERON İŞÇİLERİ**

• Değişen
Koşulları
Kavramak

• Kırsal Yıkım
Ve Gerçek
Açlık
Tehlikesi

• Ayaklanmalar
Yüzyılında
NATO

• Buca
Park Bahçe
İşçileri
Direnişte

• UPS İşçileri
Direnişe
Devam
Ediyor

• 19 Aralık'ı
Unutmadık

ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK

Değişen Koşulları Kavramak

İşçi sınıfının ve halk kitlelerinin devrimci mücadelesi belli bir noktada durmayarak istikrarlı bir kararlılıkla ileri hedefler doğrultusunda yol alıyor. Devrimcileşen halk yığınları, her yerde inisiyatif koyuyorlar. Tüm olanlar emekçi sınıfların kendi tarihlerini bilinçlice yapma doğrultusunda verdikleri savaşımın bir ifadesidir. Devrimci süreç ve yeni uğrak noktaları doğru anlaşılmalı.

Yığınların verdiği devrimci mücadele sonucu bugün Türkiye ve Kürdistan'da yeni bir tablo oluşmuştur. Bu tablonun iyi okunması gerekiyor. Halkların yığınsal savaşımının yeni bir momente girdiğinin en çarpıcı kanıtı, Türkiye'nin, Kürt hareketiyle görüşmeyi kabul etmesidir. Diğer bir kanıtı işçilerin, emekçilerin, köylülerin her tarafta kendi istekleri, hedefleri yönünde hareket etmesi ve her seferinde mücadelelerini daha ileri düzeye taşımalarıdır. Bu olgular, sınıflar arası güç dengelerinin değiştiğinin en açık, en somut göstergesidir. Birçoğu birer küçük çaplı ayaklanma düzeyine ulaşan eylemler ve mücadelenin artan yoğunluğu hareketin bir sonraki aşamaya, birleşik, merkezi ayaklanmaya doğru ilerlediğini gösteriyor. Varolan durumu göremeyenler, oportünist ve reformist zihniyetler, hareketin bir sonraki düzlemi hakkında ne söyleyebilirler ki.

Tarihin akışı nasıl ilerliyor? Kuşkusuz ülkelerin tarihi, dünya tarihinden ayrı değildir ve tarihin bir ülkedeki akışı, dünyadaki gelişmeler ve ülke içindeki gelişmelerin bir işlevidir. Tarihin gidişi, bu topraklarda ve dünya meydana gelen devrimci olaylar tarafından hızlandırılıyor.

Tarihin akışı ve hızlanması emekçi sınıfın tam kurtulma hedefine daha çabuk varmasını getiriyor. Tarihin akışı, sınıf mücadelesinin yapıldığı koşullarda ve sınıf mücadelesinin kendi gelişmesinde yeni dönemeçlerin, yeni olguların, yeni sorunların ortaya çıkmasına yol açar. Bizde, bu, hareketin bir ayaklanmaya, bir devrime doğru süratle yol alması sürecinin başlaması biçiminde somutlanıyor. Proletaryanın sınıf mücadelesi ve yığınların mücadelesi düne göre daha ileri bir noktada devam ediyor. Sınıf mücadelesinin gelişimine ayak uydurmak için, bu gelişmenin bütün yönleriyle görülmesi gerekiyor.

Bugüne değin pek çok sosyalist hareket gelişen koşulları, yeni sorunları ve sınıf mücadelesinin gelişimini kavrayamadıkları, yeni durum karşısında devrimci bir tavır almadıkları için, mücadelenin gerisine düşmüş, sosyalizm amacına sırt çevirmiş ve dönekleşmiştir. Bu hareketler yeni süreçleri anlamak için devrimci diyalektiği kullanmadılar. Eski biçimlerde, eski yöntemlerde, eski çalışma tarzında ısrar ettiler ve yeni keskin politik dönemeçlerde görüşleri iflas etti. Birçoğu kendisini burjuvazinin yanında buldu. Aynı sonuçları biz, bu devrim toprağında yaşıyoruz. Yıllarca iç savaşı yadsıyanlar, şimdi

de, bir iç savaş olan, bu savaşın daha üst düzeyi olan ayaklanmanın mayalanmasını görmezlikten geliyorlar. Bu böyle devam ederse, kendilerini burjuvazinin yanında bulacaklardır.

Değişen güçler dengesinin yarattığı ortamdan yararlanarak teknelci burjuva egemenliği devirmek için stratejik bir çaba diğer hareketlerin hiçbirinde görülüyor. Olgun bir devrimci duruma rağmen onlar devrimci dönem öncesi süreçlerdeki gibi muhalefet politikasını bırakmak istemiyorlar. II. Enternasyonal'in kısmi barışçı ve ılımlı gelişme dönemlerinde zorunlu olarak başvurduğu geniş bir kitle çalışması, eğitsel aydınlatma, parlamenter yol vb. yöntemleri süreklileştirdiler, asileştirdiler. Başka bir örnek de bizim TİP'in çalışma tarzını pek fazla aşmadılar. Yaptıkları devrimci lafazanlıkla süslenmiş TİP çalışmasıdır.

Sınıf mücadelesinin devrimci sınıf mücadelesi olarak geliştiği, ezilen ve sömürülen kitlelerin mücadelesinin devrimci biçim aldığı, Kürt halkının alev alev bir mücadele içinde olduğu bugünkü devrimci koşullarda yapılması gereken TİP tarzı bir çalışma değil, işçilerin halkların on yıllardır süren mücadelesini sonucuna götürmektir. Yapılması gereken Nazımların büyük amacını hayata geçirmektir. Denizlerin devrimci mücadelesini zafere ulaştırmaktır. Hem tarihin akışının bugünkü somut biçimlenmesi, hem elde edilen devrimci deneyim ve varılan ileri nitelikli mücadele düzeyi bize bu olanağı sunuyor.

Emekçilerin ve halkların büyük bir coşku ve kararlılıkla yükselen mücadelesine öncülük edip devrime somut olarak yaklaşmak yerine, genel olarak devrimlerin halkların hayatında oynayacağı rolden söz etmek, somut görevler alanından, soyut alana kaçmak olur. Yapılması gereken işçi sınıfının devrimci tarihi rolünü bizde nasıl biçimlendiğini, nasıl somutlandığını ortaya koymak, teoriyi pratiğe geçirmektir. Devrim gelecek zamanın bir sorunu değil, çalışan yoksulların vermekte olduğu devrimci mücadelenin somut bir hedefidir.

Büyük bir enerjiyle yığınlar içinde gerçek öncülük örneği yaratmak yerine, devrimci mücadeleye ayak uyduramayan çeşitli küçük burjuva sol çevreler kendi pasifizminin üstünü örtmek için kendine güven darkafalılığını öne sürüyor. Kendi dışındaki hareket duracak, onlar da kendi dogmatizmleriyle tarih sahnesine çıkacaklar: Artık tarihe bir yön vermeye hazırlar! Kendi pasifizmine, gerçek devrimci mücadelenin dışında kalmaya bulunmuş iyi bir bahane. Bu, kitlelerin devrimci mücadelesine, devrimci sürece ve devrime olan güvensizliği, kendine güven darkafalılığıyla gizleme çabasıdır. Devrimin gerçekleşeceği koşullar dogmatizm teorisiyle değil, savaşan proletaryanın, savaşan halkların dışı dış çarpışmalarıyla oluşur. Hiçbir sınıf bilinçli proleter ve hiçbir proleter sosyalist ben hazır değilim diyerek, devrime doğru ilerleyen

gerçek devrimci hareket dışında kalmaz. Karşıt ve düşman sınıfların savaşımı öyle bir durum aldı ki, hiç kimse bunun dışında duramaz.

Bahaneci sosyalistler, ileri sürdükleri gerçeklerle, devrimle kendi aralarına mesafe koyuyorlar. Devrim ilerledikçe, oradaki makas iyece açılır. Aradaki farklılık, koşulların ve görevlerin çok farklı değerlendirilmesinden doğar. Oysa çatışma öyle bir noktaya varır ki, gelişmeleri özsel olarak doğru yorumlayamayanlar, kendilerini eski biçimlerle bağlayanlar en sonunda devrimin karşısına geçerler kaçınılmaz olarak.

Bir kimsenin düşünceleri, onun toplumsal durumuyla açıklanabilir. Küçük burjuvazi toplumsal alanda hangi güçlüklerle karşılaşsa, düşünsel planda da aynı güçlüklerle karşılaşır. Küçük burjuvazinin toplumsal konumundan hareket eden sosyalist gruplar teorik alanda ve pratik alanda sürekli önlerine aşılmaz güçlükler çıkarırlar, açmazdan açmaza düşerler.

Oportünist ve reformist bloğunda toplananlar, ideolojik açmazlarını aşıp, sınıf mücadelesinin gelişimine uyum sağlamak yerine, öznelci bir yaklaşımla, nesnel ortamı, sınıf mücadelesinin zeminlerini farklı olarak tanımlıyorlar. Onlara bakılırsa, nesnel koşullar devrimci değil, evrimci bir çizgide ilerliyor. Kapitalizmin iç çelişkileri ve devrimi gündeme getirecek kadar keskin değildir. Dolayısıyla II. Enternasyonal'in ya da bizim TİP'in çalışma tarzını ve politik çizgisini uygulamak gerekiyor. Dışımızdaki koşullara öznelci yaklaşım burjuva limanlara demir atan sosyalist çevrelerde egemen bir düşünce biçimidir. Bu unsurlar gelişmeleri ve olayları rahatlıkla kendi durumuna uydurarak yorumlayabiliyor. Öznelcilik dönelerin temel düşünce biçimi oldu.

Değişen toplumsal koşullar öznelcilikle değil, toplum bilime dayanılarak analiz edilmelidir. Toplum bilimi somuta uygulamak için yeni durumların etraflı bir irdelenmesi zorunludur. Toplum bilimi bilmek, bize entelektüel tembelik yapma hakkı vermez. Değişen durumlar, ortaya çıkan yeni sorunları araştırmak, sonuçlar çıkarmak; çıkan teorik saptamaları yeniden uygulama alanına aktarmak değişen koşullarda da iması yapılmalıdır. İzlenmesi gereken doğru taktik ve strateji, politik çalışma ancak bilimsel bir yöntemli belirlenebilir.

Bizde, çelişkilerin ileri derecede keskin olması, artan derin bir sefaletin varlığı, ulusal sorun, militan ve yığınsal bir devrimci mücadele nedeniyle devrim, aynı öğelerin bir arada olmadığı yerlere göre çok daha çabuk ve kolay gerçekleşebilir. Kendi içinde son derece çetin ve uzun bir savaşımın ürünü olarak sonuçlansa da, göreceli olarak, örneğin ABD ve Avrupa'ya göre böyledir. Bizim görevimiz, bu süreci hızlandırmak, zafere götürmek, son noktayı koymaktır.

WikiLeaks Olayı

ABD emperyalizminin öncelikli hedefi, dünya çapında sarsılan hegemonyasını ayakta tutmak, hızlanmış sıçramalı çöküşünü durdurmaktır. Onun tüm eylemlerinin, tüm politik girişimlerinin, tüm politikalarının temel amacı budur. WikiLeaks olayının sonuçlarına baktığımızda bu amaçlara hizmet ettiğini çok açık biçimde görüyoruz.

WikiLeaks olayı, ABD emperyalizminin bağımlı ülkelerin tam ilhakını derinleştireceğini, bunu diplomatik, politik yollarla da sürdüreceğini, bu konuda karşısına çıkabilecek engelleri tehdit, şantaj gibi yollarla tasfiye etmekte kararlı olduğunu gösterdi. Belgelerin yayınlanması bu amaca doğrudan hizmet etti, ediyor.

WikiLeaks adlı internet sitesinin ABD'ye ait "gizli" belgeleri yayınlaması sadece emperyalist-kapitalist devletlerarası ilişkileri değil ama bununla ilgili yorumda bulunmaya çalışan kişilerin de kafasını karmakarışık etti.

Kimisi belgeleri yayınlayanları kahraman ilan etti, kimisi bunun arkasında İsrail'in olduğunu açıkladı, kimisi diplomasinin şeffaflaşması adına WikiLeaks'in eylemini selamladı. Kısacası her kafadan bir ses çıktı dense yeridir.

Her kafadan bir ses çıktı ama çıkan seslerin hiç biri olayın açıklanmasına yetmedi. Çünkü herkes olaya bulunduğu pencereden baktı ama hiç kimse olayın politik amaçları üzerinde durmadı.

Böyle sarsıcı bir olayın, diplomatik yazışmaları, "en güçlü" emperyalist devletin "gizli" belgelerini ortalığa saçan bir olayın politik amaçlarının olmaması düşünülemezdi oysa.. Ya da düşünülmemeliydi.

Politik amaç sahiplerinden söz ederken elbette belgeleri yayınlayan sitenin sahiplerini kastetmiyoruz. Bu konuda bir sıralama yapmaya kalksak sıranın en sonunda yer alacak olanlar belgeleri sitelerinde yayınlayanlardır.

Asıl politik amaç sahipleri belgeleri sızdıranlar ve yayınlanmasına göz yumanlardır. Pe ki, kim bunlar? Falcılık ya da kehanette bulunmak ne komünistlerin ne de komünist olma iddiasında olanların işi olabilir. Yani fal açar gibi tahminlerde bulunmak ne işimizdir ne de bu yöntem bir arpa boyu kadar bile bizi ileri götürebilir.

Öyleyse bu soruya yanıt vermenin tek yolu bilimsel davranmaktır. Bilimsel davranmak, olayın çağımızın genel karakteri, koşulları ve temel özellikleriyle açıklanmasını gerektirir.

Çağımızın temel karakteri, kapitalizmden komünizme geçiş çağı olmasıdır. Bu, salt bir terörizm belirleme değil ama artık pratik-politik bir durumdur. Dünya burjuvazisi emperyalist-kapitalist sistemin bir "ayaklanmalar yüzyılı"ndan geçmekte olduğunu ve tarihsel bir savunma konumunda bulunduğunu biliyorlar.

WikiLeaks olayını gerçek içeriği ile açıklayacak anahtar işte bu koşulların kavranmasında yatıyor. Demek ki, WikiLeaks olayı ancak genel olarak emperyalist-kapitalist sistemin, özel olarak ABD emperyalizminin içinde bulunduğu ekonomik, politik ve tarihsel durumla açıklanabilir.

Sadece bu da değil, kapitalist sistemin hızlanmış, sıçramalı çöküşünü kavrayamadan emperyalizmin bu günkü hiçbir uluslararası girişimi açıklanamaz.

Kapitalizmin büyük tarihsel çöküşü, bir toplumsal sistemin çözülüp dağılması şayet kavranmazsa emperyalizmin, mesela ABD'nin neden dünyaya meydan okuyarak Irak'ı işgal ettiği, neden kararlarının alınması ve uygulanmasında bu kadar pervasızca davrandığı dünyayı ve halkları bu kadar açıkça tehdit ettiği; nükleer bir savaşı tetikleme pahasına kukla G.Kore hükümetini neden Demokratik Kore Cumhuriyeti'ne karşı kışkırttığı hatta savaş için provokasyonlar düzenlediği anlaşılabilir.

ABD emperyalizminin öncelikli hedefi, dünya çapında sarsılan hegemonyasını ayakta tutmak, hızlanmış sıçramalı çöküşünü durdurmaktır. Onun tüm eylemlerinin, tüm politik girişimlerinin, tüm politikalarının temel amacı budur. WikiLeaks olayının sonuçlarına baktığımızda bu amaçlara hizmet ettiğini çok açık biçimde görüyoruz. Çünkü,

Belgeler, işbirlikçi hükümet, devlet ve iktidarların başında asılan bir demokles kılıcı gibi sallanmaya başlamıştır. Bunun en tipik örneği Türkiye Başbakanının İsviçre'de sekiz ayrı hesabının olduğu iddiasıdır. ABD bu "dolaylı" açıklamayla bir mesaj vermiştir ve tüm esip gürlmelerini, afra-tafralarını es geçerse, Başbakanın bu mesajı aldığını görürüz.

Demek ki işbirlikçi olmak artık kendini güvence içinde hissetmeye yetmiyor. Uluslararası ilişkiler ABD'nin çıkarlarına göre düzenlenmelidir ve bu çıkarlar değiştiğinde işbirlikçiler de politikalarını ona göre yeniden belirlemelidir. Aksi durumda ABD, bu olayla işbirlikçilerini rahatlıkla değiştirebileceğini yüksek perdeden ve tüm dünyaya ilan etmiş bulunuyor.

ABD emperyalizmi, sarsılan hegemonyasını ayakta tutmak için, dünyayı ve halkları açığa tutan tehdit eden ve giderek saldırganlaşan bir politika izliyor. WikiLeaks olayı ve aslında daha pek çok olayla, tehdit ve saldırılarını artık gizleme gereği duymadığını ilan etmiş bulunuyor. WikiLeaks olayı ABD emperyalizminin kendi durumunu korumak ve sürdürmek için dünyayı baskı altında tutacağını, bunun için gerektiğinde şantaj, tehdit gibi bütün kozlarını kullanmaktan çekinmeyeceğinin göstergesi oldu.

WikiLeaks olayı, ABD emperyalizminin bağımlı ülkelerin tam ilhakını derinleştireceğini, bunu diplomatik, politik yollarla da sürdüreceğini, bu konuda karşısına çıkabilecek engelleri tehdit, şantaj gibi yollarla tasfiye etmekte kararlı olduğunu gösterdi. Belgelerin yayınlanması bu amaca doğrudan hizmet etti, ediyor.

Belgelerin yayınlanmasının uluslararası alanda nasıl bir baskıya yol açtığını, işbirlikçi hükümet ve devletlerin bağlılık ifade etmek için ABD'nin kapısını aşındırmaya başladığını gördük. ABD'nin özür dilediği işbirlikçilerin kendi halklarını aldatmak ve yatıştırmak için uydurdukları bir yalandır. Aksine ABD, kendi diplomatlarının bu çalışmalara devam edeceğini açıklayarak tehdidini tekrar etmiştir.

Bütün bunlar neyi ifade eder? Kısaca şunu: WikiLeaks olayı ABD emperyalizminin çok önceden başlattığı 3. Dünya Savaşı'nın bir parçası ve devamıdır. Belgelerin yayınlanması ABD'nin tek taraflı dayatmalarının bundan böyle tehdit ve şantajı da içeren çeşitli yol ve yöntemlerle süreceğinin ilanıdır.

Diplomaside açıklık ve şeffaflık, dünya burjuvazisinin, emperyalistlerin asla yapmadıkları ve yapmayacakları bir şeydir. 1917 Ekim Devrimi'yle iktidarı ele geçiren Sovyet Hükümetinin Çarlık Rusyası'nın diğer ülkelerle yaptığı tüm anlaşmaları açıklaması, diplomaside açıklık ve şeffaflığın sadece sosyalist ülkelere mahsus bir özellik olabileceğini göstermiştir.

WikiLeaks olayı budur.

Kırsal Yıkım Ve Gerçek Açlık Tehlikesi

Tarımın çöküşü, her devrimin en ciddi kaldıracıdır. Günümüzde bankalar bata-bilir, sanayi felç olabilir, milyonlarca işsiz açlığın pençesinde kıvrınabilir; ama en geniş emekçi kitlelerin bir devrimde sonuna kadar gidecek denli gözlerini karartan esas etmen, genel bir açlık tehlikesinin baş göstermesidir.

1848 Devrimleri'nin arka planında Avrupa kıtasını üç yıl boyunca kasıp kavuran tahıl bunalımı vardır. 1917 Ekim Devrimi, kentlerdeki proletaryayı açlıktan terbiye etmeye kalkışan büyük toprak sahipleri ve burjuvaların ambarlarda çürüttükleri gıdaların yarattığı ölü alınmaz öfkeli açlıktan büyük güç almıştır. Bulgaristan'da 2. Dünya Savaşı sırasında, dev tütün tekellerinin toprağı nasıl hoyratça kullandıklarını ve bunun sonucunda tüm ülkenin Almanya'dan gelecek tahıl dolu trenlere nasıl muhtaç hale geldiğini biliyoruz. Keza Vietnam'da Fransız sömürgecileri ve Japon istilacıların 4 milyon köylüyü açlıktan öldüren vahşetleri, komünist gerillaların zafer yürüyüşlerinin önünü açmıştı.

Türkiye ve Kürdistan Devrimi, kronik hale gelen yapısal kriz sayesinde, yoksullar arasında büyük destek buldu. Yine de tüm emekçi sınıfların ertelenemez düzeyde bir açlık sorunuyla karşılaşmaları için, tarımsal üretimi yıkacak denli ileri maddi dönüşümler gereklidir. Pek çok sanayi proletarının, işsiz de kalsa, onu az çok doyuracak bir köyü bulunuyordu, hemşeri dernekleri bu ekonomik dayanışmanın merkezi oldu. Ayrıca, görece ucuz semt pazarları ve ucuz ekmek, açlığın dehşetini sefalet düzeyinde bir yaşama dönüştürüyordu. Tarımda kapitalist gelişmenin ileri aşamaları, emekçi ile temel geçim araçları arasındaki bu zayıf bağları koparıyor. Böylece bir yandan açlık ertelenemez bir noktaya doğru hızla ilerlerken, diğer yandan, bugüne dek sermayenin yapısal krizine rağmen yürütülebilir tarımsal üretim, şimdi bizzat krizin felç ettiği sektörler arasına giriyor.

Sözünü ettiğimiz son gelişmenin çok ciddi göstergeleri mevcut: Sadece son on yılda kırsal nüfus yarı yarıya indi, geçimlik madde üretiminin küçük üreticiye dayanan görece ucuzluğu kayboluyor, en temel gıda maddelerinde ortaya çıkan fiyat artışı, dönemsel olmaktan çıktı, yükselen fiyat eski düzeyine dönmüyor. Tarım ürünleri ithalatında inanılmaz bir patlama yaşanıyor, et ithalatında bu artış yüzde 500. Ve en kötüsü, bugüne dek seyrek duyulan açlıktan ölüm haberleri sıklaşıyor. Bütün bu gelişmelerin devrim açısından önemini daha iyi kavramak için, kırsal çözülüşün tarihine bakmakta yarar var.

Kırsal Yıkım Dalgaları

Yakın zamana dek kırsal nüfusun çözülüşü, kentleri aç kitlelere boğmayacak denli yavaş ilerledi. 1920'lerde %70 olan bu nüfus, 90'ların sonunda % 46'ya kadar gerilemişti. Son on yılda bu oranda % 30'un altında dramatik bir düşüş var. 70 yıldaki çözülmenin toplamına yakın bir çözülme, son on yılın radikal kopuşunu resmediyor.

Uzun döneme yayılan kırsal yıkım, düz çizgide ilerlemedi, tersine, içinde büyük dalgalar barındırdı. Tarımsal çözülmenin ilk dalgası, 1950'li yıllarda başladı. Bunu başlatan, tarımdaki feodal ve yarı feodal yapıya güçlü darbe vuran traktörün kırsal üretime girmesiydi. Zamanın büyük toprak sahipleri, 2.Dünya Savaşı döneminde önemli ölçüde parasal servete kavuştular. Bu servete dayanarak, sahip oldukları büyük arazilerde kapitalist üretime geçtiler. Traktör, emek yoğun sürdürülen geri kırsal üretimin asıl kaynağını, maraba ve yarıcılarını topraktan kovdu. Böylece ilk çözülme, kırsal nüfusun en altından, hemen iç toprağı olmayan en yoksul kesimlerden başladı.

Öte yandan, bir anda ortaya çıkan bu fazlalık nüfusu emebilecek sınaî emek gücü ihtiyacı henüz kentlerde kendini göstermemişti. İlk çözülmenin sancıları büyük ve devrimci oldu. Traktörün topraktan kopardığı topraksız köylü kesimi işgallerde varlıklarını duyurdular. Fakat 60'lı yılların ikinci yarısı ve 70'li yıllarda sanayi kapitalizminin hızlı gelişimi, çözülen bu nüfusu kentlere çekti. Kente akın eden bu büyük nüfus, mülksüzlükten geliyordu. Bu göçün yarattığı mahalleler, devrimci çalışmanın yuvası olmakta hiç zorluk çekmedi.

1980 24 Ocak kararlarıyla birlikte, tarımsal çözülmenin yeni bir aşaması belirdi. Pek çok tarım ürününe uygulanan devlet sübvansiyonları kaldırıldı. Küçük parça toprağı üzerinde, oldukça verimsiz bir üretim gerçekleştiren ve ancak sübvansiyonlar yoluyla belini doğrultabilen köylüler, 1980-2000 arasında kentlere sessiz ve yavaş bir göç başlattılar. Ancak köylerini terk edenler, topraklarını satmadılar, geride kalan akrabalarına bıraktılar. Kentlerdeki devrim, bir ayağı halen köyde olan küçük toprak sahibi köylülüğün bu göçünden pek az yararlanabildi. Bu kesimler küçük mülk sahibine özgü kırsal tutuculuğu kentlere taşıdılar.

Tarımda kapitalist gelişme, tütün, pancar, fındık, çay, tahıl, pamuk gibi endüstriyel ürünler sayesinde hızlanmış olsa da, kırdaki mülkiyet değişimi sınırlı sermaye yatırımları ise cılız kaldı. Özellikle sebze, meyve gibi temel geçimlik ürünlerde, üretimin esas yükünü yine küçük arazilerde üretim yapan çiftçiler çekti. Bu yüzden, temel geçimlik gıda ürünlerinin fiyatları, başka ülkelerle kıyaslandığında görece ucuz kalmaya devam etti. Kentli yoksul proletaryanın asıl belini büken, kira, ulaşım, eğitim gibi faturalardı. Gecekondulaşmanın yoğun olduğu yerlerde sefalet bu yüzden sürdürülebilir asgari düzeyde kaldı. Gerçek bir açlık tehlikesi hep bir adım ötede oldu ve gereken son darbe şimdi vuruluyor.

Tarımsal çöküşte, Kürdistan'da yoğun uygulanan köy boşaltma ve yakmaların özel rolünü de burada belirtmeden geçmemek gerek. 4 binden fazla köylü zorla topraklarından sürüldü, milyonlarca yoksul köylü bir anda kent varoşlarında açlıkla yüzyüze geldi. Kürt halkının devrim sayesinde ayakta tuttuğu dayanışma olmasaydı, on binlerin açlıktan ölmesi işten bile değildi. Köyleri yakılanların önemli bir bölümü mevsimlik tarım işçisi oldular ve böylece Çukurova'da Ege'de, yüzlerce işçiyi çalıştıracak düzeyde büyük çiftliklerde üretimin büyümesine katkı sundular. Aynı zamanda, bu alabildiğine ucuz işçilik, büyük arazilerde tarım yapan çiftçilerin sermaye yoğun yatırımlar yapmasını da engelliyordu.

Şimdi tablo, gözle görülür ölçüde değişmektedir.

Büyük Sermayenin Tarıma Akışı

Geçen on yılda, küçük üreticiyi pazardan kopartan pek çok gelişme üst üste ve yan yana, yoğun bir şekilde yaşandı. Bunlardan biri, büyükşehir belediyeleri için kabul edilen hal yasası oldu. Bu yasaya göre, toptancı halinden geçmemiş tek bir ürün bile semt pazarlarında, market ve manavlarda satılamayacaktı. Küçük üreticiyle pazarın arasına, zahireci, nakliyecisi, belediye, hal toptancısı ve pazarcı gibi pek çok tüccar erbabı, aracı, rantiyeci girmiş oluyordu. Bütün bu zevatin karını garanti edebilecek verimlilikte bir üretim, küçük toprak sahipleri için mümkün görünmüyordu. O nedenle, büyük şehirlerin hemen yanı başındaki küçük çiftçiler ya tavuk eti şirketlerinin kümesçisi oldular ya da üretimden koptular.

Bu kitlesel kopuşun yaratacağı depremleri önlemek için AKP eliyle burjuvazi, köylüye doğrudan destek yardımı dağıtmaya başladı. Bu yardımı almak için üretim yapmaya gerek

Güncel

yoktu, prim arazi başına ödeniyordu. Bu yardımın uzun dönemli sonucu, geride kalan küçük üreticileri de üretimden kopartmak oldu. Bütün yıl didinip duran ama eline geçen para, devletin verdiği doğrudan primleri bile geçmeyen binlerce üretici, arazilerini boş bıraktılar.

Küçük üreticilerin tarımsal üretimden çekilmeleri, onların yerine hemen daha büyük çiftliklerle doldurulmasını getirmede. Tarımsal üretim, hemen her alanda büyük düşüşler gösterdi, boşluk ithalatla karşılandı. Ama tarımsal ürünlerin ithalatı bir kez başladı mı, iç üretim olağanüstü hızda yıkım yaşar. Tek seferde gemiler dolusu yapılan gıda ithali, tek darbeye binlerce küçük üreticiyi piyasadan silmeye yeter. En başta gıda sanayinin hammaddesi tahıl, şeker, tütün, süt tozu vb. dünya pazarlarında çok daha ucuza elde edilebiliyor. Böylece gıda ürünleri ithalatı füze hızında yükselerek kısa sürede milyar doları geride bıraktı. Nihayet sıra et ithalatına geldi. Yıl boyunca, kurban satışlarına bel bağlamış binlerce besicisi, bir anda karşılarında dünyanın öbür ucundan getirilmiş Angus'larla karşılaştılar. Süt tozu ithalatı hayvan besiciliğine indirilen bir başka darbeydi.

Ardı ardına darbeler yiyen tarımsal üretim, yaygınlaşan hipermarket zincirlerinden de olumsuz etkilendi. Bu her biri tekel düzeyinde ticari sermaye sahipleri, mağaza zincirinde satacakları tonlarca gıdayı gidip tarladan satın alıyor, soğutuculu tırlara yüklüyor. Bunun sonucu, toptancı haline giren mal miktarında önemli düşüşlerdi. Hal toptancıları, buna fiyatları yükselterek cevap verdi. Böylece, birbirini doğuran

döngü tamamlandı, hipermarketler semt pazarlarını, semt pazarları marketleri fiyat artışları konusunda destekleyen bir konuma yerleştiler.

Ardı ardına gelen bu gelişmeler sonucu, büyük sermaye gıda ürünlerinin de tüm pazar ilişkilerini denetimlerine almış oldular. Fiyatı belirleyecek ilişkiler bir kez ele geçirilince, sıra büyük ölçekli tarımsal yatırımlara gelmişti. Son birkaç yılda tarımsal üretime yönelik muazzam sermaye yatırımları ortaya çıktı. Her biri onlarca milyon dolarlık yatırımlarla yola çıkan pek çok gıda tekeli belirdi. Hükümetin yasalaşmak için rafta beklettiği 2B yasası, büyük ölçekli üretim yapacak tekelere muazzam arazi parçalarını adeta ulufe ucuzluğunda dağıtacak. Temel geçimlik gıda ürünlerindeki dikkat çekici artışlar, bu artışların mevsimsel etkilerden bağımsız biçimde belirleniyor oluşu, tekelci sermayenin iştahını kabartıyor.

Sermayeye Karşı Gerçek Yaşam Savaşı

Bütün bu gelişmeler, küçük ve orta ölçekteki çiftliklere dayana tarımsal üretimin sonuna geldiğimizin işaretleri. Pek az sermaye ile çalışan bu çiftliklerin yerini şimdi hızla, her biri on milyonlarca dolarlık yatırıma sahip tekeller alıyor. Sermayenin yaşadığı krizin, tarımsal üretimin bütünlüğü etkilemesi için gerekli maddi zemin döşeniyor. Önceki pek çok krizde, ancak kısa vadeli borç faizi sorunuyla boğuşan, ancak devlet güvenceleriyle bunu atlatabilen tarımsal küçük üretim, şimdi boydan boya sermayenin yapısal krizin merkez üssüne yerleşiyor. Küçük

üreticiler gerekli karı sağlamıyor olsa bile, bir kez pazara çıkardığı malı elinden çıkarmaya bakardı. Büyük sermayenin tarımcıları ise, azami karlarındaki her düşmeyi önlemek için, malları ahır ve ambarlarda gerekirse çürütmeye hazır.

Proletarya açısından, tarımsal nüfusun bu çöküşü ve ona eşlik eden tekelci kırsal üretimin yükselişi, devrimin en önemli kaldıracını sunacaktır. Her şeyden önce, çözülen küçük üreticilikle birlikte proletaryanın ciddi bir kesiminin geçim araçlarıyla olan incecik ilişkisi tümüyle kesilmiştir. Sonra, burjuva ideolojinin geleneksel tutuculuğunun taşıyıcısı küçük üretici köylüler eski konumlarını hızla kaybediyorlar. Son yıllarda HES'lere, madenlere, otoyol inşaatlarına karşı her yerde pıtrak gibi fişkıran direnişler, emekçi köylülerin, bütün bunların ne anlama geldiğini fark ettiklerini gösteriyor. Su, toprak, pazar ellerinden alınıyor. Özellikle reformist sol, bu direnişleri salt "çevreci" bir hareket olarak sunmakta öylesine gayret gösteriyor ki, böylelerine sermaye sınıfı ne kadar teşekkür etse azdır. Oysa, burjuva geleneksel tutuculuğunun toplumsal merkezleri olan kırlar, şimdi bin bir türlü gerekçeyle, bizzat sermayenin karşısına çıkıyor.

En önemlisini en başta söyledik. Bundan sonraki ekonomik çöküş evreleri, aynı zamanda tarımsal çöküş, genelleşmiş bir açlık tehlikesi, boş pazarlar, uzayan ekmek kuyrukları anlamına gelecektir. Aç mideler, devrimin en doğurgan ebeleridirler. □

kika içinde rektör açıklama yapmazsa binanın işgal edileceğini duyurdu. Bu sırada giriş kapısındaki bazı camlar indirildi, güvenlik kamerası kırıldı. Oluşturulan eylem komitesi bazı taleplerini dile getirdi. Hiçbir öğrenciye soruşturma açılmamasını, rektörün polisi hemen kınamasını istediler. Akademisyenler de öğrencilerin yanına gelerek desteklerini dile getiren basın açıklamalarını okudular. Daha sonra içerde rektör, akademisyenler ve eylem komitesinin belirlediği birkaç öğrencinin toplantısının uzamasından dolayı öğrenciler büyük bir öfkeyle sloganlarını atmaya başladı, tekrar "İşgal" diye bağırma başladılar.

Toplantının bitirilmesi ve rektörün derhal açıklama yapması için 5 dakika zaman tanındı. Sürenin sonuna doğru gelindiğinde son dakikalar öğrenciler tarafından hep bir ağızla sayıldı. Son dakikada kapıda görünen ODTÜ rektörü Ahmet Acar açıklama yapmak zorunda kaldı. Bu sırada sözü öğrenciler tarafından sık sık kesildi. 2 sene önce JİTEM ajanının yemekhanede teşhir edilmesi ve

dövülmesinden sonra ODTÜ'ye çağrılan jandarmaların gözaltı yapması ve bazı öğrencilerin tutuklanması, özel güvenlik birimlerinin daimi baskısı, olay çıktığında kampüse çevik kuvvet çağrılması konuları dile getirildi.

Rektör bunlara aslında üniversiteyle ilgili bir sorununun olmadığını, üniversitenin de baskı altında olduğunu ima eden bir konuşma yaptı ve öğrencilerin taleplerinin kabul edildiğini açıkladı. "Şiddet göstermeyen hiçbir öğrenciye" soruşturma açılmayacağını söylediği zaman ise yine büyük bir öfkeyle karşılandı. Daha sonra ise "Soruşturma açılmayacak." diye konuştu. Öğrenciler, basın tarafından hemen canlı yayına girilmesini ve rektörün canlı yayında polisi kınamasını istediler. Bunun üzerine bir kameraman ve birkaç öğrenciyle beraber binaya giren rektör canlı yayın bağlantısıyla polisi kınadığını açıkladı.

Akşam saatlerinde öğrenciler yurtları dolaşmak için rektörlük önünden ayrıldılar.

Ankara Devrimci Öğrenci Birliği

ODTÜ'de Öğrenciler Ayakta

15 Aralık Çarşamba Günü ODTÜ'deki protestolar esnasında çıkan olaylardan sonra çevik kuvvet ve özel timleri Bilkent çıkış kapısından kovan yüzlerce öğrenci büyük bir öfke ve sloganlar eşliğinde rektörlüğe yürüdü.

Rektörlüğün kapısına gelen öğrenciler sloganlar atarak rektörü aşağı inip hesap vermeye çağırdı. "ODTÜ Faşizme Mezar Olacak", "İsyan Devrim Özgürlük", "YÖK Polis Medya Bu Abluka Dağıtılacak" sloganları rektörlük binası önünde atıldı. Sık sık "İşgal" diye bağırarak yüzlerce öğrenci, rektörün 30 da-

Ayaklanmalar Yüzyılında Nato

NATO üyesi ülkelerden birine ya da birkaçına yapılacak saldırı, bütün NATO üyesi ülkelere yapılmış sayılacak ve NATO üyesi ülkeler bir bütün olarak saldırgana karşı harekete geçeceklerdi. Ama bu, gerçek hayatta hiç böyle olmadı. Çünkü kuruluşundan bugüne dek, hiçbir NATO üyesi ülke saldırıya uğramadı. Tam tersine, dünyanın pek çok ülkesine saldıran güç oldular.

KFOR
Kosova
Force.
Kosova
barış gücü

Uluslararası Güvenlik ve
Destek Gücünden (ISAF)

NATO zirvelerinin sonuncusu 19-20 Kasım'da Lizbon'da yapıldı. Buradan çıkan karar, "Füze Kalkanı Projesi"nin Türkiye dâhil Avrupa'yı içine alacak şekilde hayata geçirilmesi kararı oldu. Bu karardan önce defalarca zirveler yapıldı, 28 NATO üyesi ülkenin devlet ve hükümet başkanları, savunma bakanları, generalleri toplantı üstüne toplantı yaptılar. NATO Genel Sekreteri başkentler arasında mekik dokudu, pazarlıklar pazarlıkları izledi ve sonunda "Füze Savunma Sistemi"nin bütün Avrupa'yı içine alacak biçimde kurulması kararı alındı. Ancak bu karar pazarlıkların bitişi anlamına gelmiyor. Bu konu özelinde de emperyalist güçler arasındaki çıkar çatışmaları, "uluslararası diplomasi" biçiminde sürüyor.

Kuruluşundan 61 yıl sonra, kuruluşuna gerekçe olarak öne sürülen Sovyetler Birliği dağılılı, "Sovyet yayılcılığı" bahanesi tarihe karışalı yıllar oldu. Ama yine de NATO ve "füze savunma sistemi" uluslararası gündem olmayı sürdürüyor. Son yıllarda Avrupa'daki kimi ülkeler savunma bütçelerinde kısıntı yapmayı tartışırken, ABD başta olmak üzere emperyalist merkezler militarizmi tırmandırarak NATO'ya yeni bir vizyon kazandırma, savaş kapasitesini güçlendirme uğraşı içindeler. Bu konuya geçmeden önce NATO'nun tarihine kısa bir göz atıp hatırlamakta yarar var.

Dünden Bugüne NATO

NATO4 Nisan 1949'da kuruldu. Dünyanın pek çok ülkesinde felaketlere neden olan, dünya halklarının başbelası bu örgüt, sayısız işgal, askeri faşist darbe, soykırım, kitle katliamı, uyuşturucu ve kadın ticareti, talan, soygun, açık-kapalı infazlar, işkenceler ve daha sayamadığımız kadar çok ve çeşitli biçimlerde

işlenmiş insanlık suçlarının failidir. Ama aynı zamanda ABD ve Avrupa emperyalizminin de askeri örgütü, ortak ordusudur.

2. Emperyalist Savaşın sonraki süreçte "Sovyet yayılcılığı" ya da "komünizm ihracını" engellemek bahanesiyle kuruldu. Aslında "Sovyet yayılcılığı" ya da "komünizm ihracı" dedikleri olgu, savaşın yakıp yıktığı bütün ülkelerde ve özellikle Avrupa kıtasında yarattığı felaketin, halkları içine sürüklediği büyük sefalet ve bu sefaletle karşı Batı Avrupa işçi sınıfı ve emekçilerinin Doğu Avrupa işçi sınıfı ve emekçilerini örnek almasını engellemektir. Yani NATO denen bu askeri paktın daha kuruluşundan itibaren mayasında, temelinde antikomünizm vardır. Sözde Avrupa ve Kuzey Atlantik ülkelerinin güvenliğini korumak, savaş nedeniyle yıkılıp yıkılmış Batı Avrupa ülkelerinin güya savunma giderlerini azaltmak gerekçesiyle bu askeri pakta ABD'de katıldı. Katılmaktan öte, asıl etkin gücü oldu. Böylelikle NATO'nun aslında ne olduğu da açığa çıktı. NATO, ABD ve Avrupa emperyalizminin uluslararası hegemonyasını sürdürmek ve korumak amacıyla kurulmuş ortak bir askeri örgüttür.

NATO kuruluş antlaşmasına göre, NATO üyesi ülkelerden birine ya da birkaçına yapılacak saldırı, bütün NATO üyesi ülkelere yapılmış sayılacak ve NATO üyesi ülkeler bir bütün olarak saldırgana karşı harekete geçeceklerdi. Ama bu, gerçek hayatta hiç böyle olmadı. Çünkü kuruluşundan bugüne dek, hiçbir NATO üyesi ülke saldırıya uğramadı. Tam tersine, dünyanın pek çok ülkesine saldıran güç oldular. Kuruluşundan hemen sonra Kore devrimine müdahale eden ABD, NATO eliyle Kore'ye saldırdı. Bu saldırıya Avrupa etkin destek verirken, Türkiye'de asker vererek katıldı. Savaş so-

nunda Demokratik Kore Cumhuriyeti ve Güney Kore olarak Kore ikiye bölündü ve ABD ordusu Güney Kore'ye yerleşti. O günden beri NATO üyesi devletler, dünya halklarının düşmanı NATO eliyle, tek başlarına ya da ittifak halinde pek çok ülkeye saldırdılar, işgal edip yağmaladılar, uzun yıllar boyunca pek çok ülkeye ve bölgeye "esnek saldırılar" yaptılar.

Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin dağılmasıyla birlikte, sosyalist ülkeler ve halk demokrasili ülkeler tarafından NATO'ya karşı 14 Mayıs 1955'te kurulan Varşova Paktı da Şubat 1989'da dağıldı. Pek çok çevre tarafından NATO'nun varlık nedeninin ortadan kalktığı, NATO'nun da dağılacağı gibi tuhaf bir fikir ortaya atıldı. Ancak kısa sürede NATO'nun aslında bir savunma örgütü değil, saldırı örgütü olduğu iyice açığa çıktı. Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin dağılmasıyla birlikte, meydanın tek başına kendisine kaldığını zanneden ABD emperyalistleri hemen "tek kutuplu dünya" ilan ettiler. Dünyayı buna göre şekillendirmek amacıyla da Ocak-Şubat 1991'de Irak'a saldırdılar. NATO eliyle yapılan bu saldırı bir yandan NATO'nun asli görevini her çevreye ve herkese hatırlatırken, bir yandan da bu saldırıyı televizyonlardan bütün dünyaya canlı yayınlarla yayınlarken dünya halklarını ve ABD'nin olası rakiplerini tehdit ettiler. Bu korkunç saldırı ve yıkım Irak'la sınırlı kalmadı. Yugoslavya'nın dağılması, Bosna Hersek'in Sırbistan'a saldırısıyla başlayan ve sonrasında Sırbistan'ın Bosna-Hersek'i yenerek işgal etmesine dek varan savaşı bahane ederek (1992-1996) Yugoslavya'nın işgali. 11 Eylül'den sonra ise, ABD emperyalizmin ilan ettiği 3. Dünya savaşının askeri örgütü olarak Afganistan ve Irak'ın yıllar süren işgali.

NATO ve Burjuva Devlet Terörizmi

ABD emperyalizmi 21. yüzyıla girerken “Ayaklanmalar Yüzyılı” dedi. Bilinçli olarak çıkardığı çatışmalar ve savaşlarla kendi hegemonyasını bütün dünyaya dayattı. Aslında ABD bu tür yöntemlerle, tarihi boyunca insanlığa büyük acılar ve felaketler getiren emperyalist kapitalist sistemin giderek derinleşen çöküş sürecini engellemeye çalışıyor. Bu çöküş süreci aynı zamanda yeni bir topluma geçişin bütün koşullarının da bugüne dek hiç olmadığı kadar biriktiği ve yeni bir dünyanın kurulabilmesinin maddi önkoşullarının da en gelişkin olduğu bir sürece denk gelince sermayenin korkusu daha da katlanıyor ve gayretleri anlaşılır oluyor.

NATO’nun yeni görevi de bu çabalar gözönüne alındığında yerli yerine oturuyor. Aslında NATO’nun bu “yeni” görevinin anlaşılması için daha kuruluş anlaşmasının imzalandığı zaman, o dönemin ABD Dışişleri Bakanı Acheson’ın yaptığı bir konuşmadan kısa bir bölüm aktaracağız. ABD’li bakan, 4 Nisan 1949’da yaptığı konuşmada NATO’yu şöyle tanımlıyor:

“Antlaşmanın gerekçesi, burada temsil edilen milletler topluluğunun inanç, fikir ve menfaat birliğidir. Hedefi ortak bir iktidara ulaşmak değildir. Bütün vasıtalara başvurarak korumak ve sürdürmek istedikleri bir yaşama biçiminin gerektirdiği manevi ve ahlaki değerlerin savunulmasıdır.”

Söylenenler çok açık. Bu ittifakın amacı, emperyalist kapitalist sistemin devamını sağlamak ve bu “yaşam biçimine”, yani kapitalizme yönelen her türlü tehdidi ortadan kaldırmaktır. Peki, nedir bu tehdit? O dönem kullanılan ifadeyle “Sovyet yayılmacılığı” ya da “komünizm ihracı”, yani komünizm tehlikesiydi. Bugün de “terör tehdidi” dedikleri aslında aynı şeydir; dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin kapitalizme karşı başkaldırısı ve kendi istedikleri yeni bir yaşam kurma mücadelesi, daha ileri bir topluma geçme çabasıdır. İşte onların dilindeki “terör”ün gerçek anlamı.

Buradan da açıkça anlaşılacağı gibi, NATO’nun faaliyetleri hiçbir zaman dış güvenlikle sınırlı olmamıştır. O, daha kuruluşundan itibaren Batı Avrupa ülkelerinden başlayarak gizli özel örgütler oluşturmuştur. Bu özel örgütler Gladio, Özel Harp Dairesi, Kontrgerilla vb. adlarla anılsa da özü aynıdır: Burjuva devletin kendisini hiçbir yasayla sınırlamadığı açık terörist yanı. Burjuvazi devrimci krizin olmadığı, işlerin “iyi” gittiği zamanlarda her şeyin “demokratik kurullarla”, “hukuk ve demokrasi” içerisinde yürütülmesinden yanadır. Ancak devrimci krizin patlak verdiği, devrimin güncelleştiği bir yerde, yani işlerin “kötü” gittiği zamanlarda işkence, katliam, suikast, adam kaçırmaya, tecavüz vb. vb. her türlü “pis” işin yapılmasına da “ses çıkarmaz.” Onun adına bu “pis” işleri yapacak örgütlenmeler de her zaman devletin içinde hazır ve nazırdır. İşte NATO için-

deki bu Gladio, Kontrgerilla, Özel Harp Dairesi vb. isimlerle anılan örgütlenmeler bu “pis” işleri yapan örgütlerin NATO eliyle merkezi bir yapı halinde örgütlenmesidir. Bunlar, bu merkezi örgütün yerel ayaklarıdır.

Bunun Türkiye’deki etkilerine de kısaca değinmek gerekiyor. Türkiye’nin NATO üyeliği 17 Ekim 1951 protokolüyle onaylanmış ve 18 Şubat 1952’de de resmen üye olmuştur. Hemen bu tarihten başlayarak MAH (Milli Asayiş Hizmetleri) adında özel bir birim örgütlenmiştir. Bu özel birim, ilk yıllarda ABD’li uzmanlarla aynı binayı kullandığı gibi, bu birimde görev alanların maaşları da yine ABD tarafından ödenmiştir. Bu özel birim, 1952’den bu yana hep işbaşında olmakla beraber, değişik isimlerle anıldı. Özel Harp Dairesi, Özel Kuvvetler Komutanlığı, Psikolojik Harekât Başkanlığı, JİTEM, vb. vb.

Yeri gelmişken bir kez daha kontrgerilla konusunu hatırlatalım. Bir zamanlar sol hareket içinde sayılan Doğu Perinçek ve tayfası tarafından bu kavram ortaya atılıp, sol hareketin diline yerleştirildi. Bu burjuva uşaklarının amacı, devleti temize çıkarmak için, sanki bu pis işler devlete rağmen, devlete sızmış karanlık kişiler tarafından yapılmış gibi göstermekti. Ne yazık ki, solun bir kısmı hala bu kavramı kullanmaktadır.

Konumuza dönelim. Bu özel terör örgütünün Türkiye ve Kürdistan’da yaptıklarından ilk akla gelenleri şöyle sayılabilir: 12 Mart ve 12 Eylül Askeri faşist darbesi, AKM’nin yakılması, Maraş, Çorum, Sivas katliamları, 1 Mayıs 1977, katliamı, 17.500 faili meçhul ve kayıp, 5000’den fazla köyün yakılıp boşaltılması, milyonlarca insanın yaşam alanlarından kopartılarak zorunlu göçe tabi tutulması, 19 Aralık 2000’de 20 zindana birden yapılan saldırı, Hrant Dink’in katledilmesi, işkenceler, adam kaçırmalar, cinayetler tecavüzler ve daha aklımıza gelmeyen pek çok şey.

Burjuva devlet aygıtının bir parçası olan devlet içindeki bu özel örgütlenmenin 1960’tan itibaren Kıbrıs’ta da Milli Mukavemet Teşkilatı adıyla örgütlendiği ve cami yakmadan gazete bombalamaya, sendikacı kaçırmadan, gazeteci öldürmeye dek pek çok şeyi yaptıkları biliniyordu. Bunu en son, emekli orgenerallerden biri “yanlışlıkla” ağzından kaçırdı.

Profesyonel Ordu

Son dönemde NATO içinde ve tabi buna bağlı olarak Türkiye’de profesyonel ordu tartışılıyor, profesyonel orduya geçiş hazırlıkları yapılıyor. Bu konuya girmeden önce bir kez daha şu soruyu sormak lazım. NATO kime karşı? Emperyalist merkezlerden olsun NATO kargâhlarından olsun ya da tekeli medyanın kalemlelerinden olsun bu konuda öne sürülenler Kore Demokratik Cumhuriyeti, Çin, İran, Rusya gibi ABD’ye boyun eğmeyen ülkeler oldu,

oluyor. Hadi, bütün bunların içinde kısmen de olsa doğruluk payı olduğunu kabul edelim. Ama asıl düşmanlarının kim olduğunu, yukarıda aktardığımız gibi, daha bu saldırganlık örgütü kurulduğu gün söylemişlerdi. Şimdi bunu güncelleyelim. NATO aslı olarak emperyalizme, ABD egemenliğine ve kapitalist yaşam biçimine karşı mücadele veren, toplumsal kurtuluş savaşı yürüten halklara, komünist devrim tehlikesine karşı kurulmuştur.

21. Yüzyılın daha başındayken, bu yüzyılı “Ayaklanmalar Yüzyılı” olarak değerlendiren NATO, kendi kendisini de buna uygun olarak düzenlemeye yani ayaklanmalara ve olabilecek devrimlere karşı harekete geçecek, bastırarak biçimde organize etmeye yöneldi. Şu son 10 yıl boyunca yapılan bütün NATO zirvelerinde ve toplantılarında yapılan değerlendirmeler, alınan kararlar ve uygulamalar bu bakış açısıyla ele alınıp incelendiğinde yerli yerine oturmaktadır.

Profesyonel ordu, zorunlu askerlik gibi tartışmalar ve hazırlıklar da bu yeni sürecin bir parçasıdır. Üstelik sadece Türkiye açısından değil, NATO üyesi 28 ülkenin hepsi için geçerli bu. Konuyla ilgili olarak NATO Genel Sekreterliğine bağlı bir birim olan Politik Planlama Dairesinin yöneticisi Baron Michael Rühle, 26 Ağustos 2010’da Frankfurter Allgemeine Zeitung’da bir yazı yayınlattı. Bu yazısında, NATO’nun yeni dönemde nasıl şekilleneceği üzerinde duran bu Baron, Almanya’dan hareketle “profesyonel ordu zorunlu askerlik” ilişkisi üzerinde duruyordu.

Bu yeni ordunun kurulup denenebileceği en ideal yerlerden birisi de Türkiye ve Türk Ordusudur. Çünkü dünyada devrimin en ileri gittiği ülkelerden biri olmanın yanında hem uluslararası ticaret açısından hem de Kafkasya ve Ortadoğu petrol, enerji kaynaklarına ulaşım ve nakil hatları açısından çok önemli bir coğrafi konuma sahiptir. Ya da onların söylemiyle jeostratejik bir konuma sahiptir.

Öyleyse şimdi soralım. Bu kadar önemli bir yerde, bu kadar nemli görevleri ifa etmesi istenen profesyonel ordu nedir? Emperyalizm nasıl bir asker, nasıl bir ordu istiyor? Her şeyden önce bu ordunun, burjuvazinin kendi mekanizmaları içinde olsa bile hukuki, demokratik bütün denetimlerden muaf olmasını istiyorlar. Bunun yanında teknik eğitim ve yetileri yüksek, teknolojik olarak son derece donanımlı olmasını istiyorlar. Ayrıca bir şey daha, bu orduda yer alacak bütün personelin, verilen emirleri, ne olursa olsun, kesinlikle sorgulamadan yerine getirmelerini istiyorlar. Yani, uzun lafın kısası, emperyalist efendilerin yoluna çıkabilecek her türlü engeli, hiç sorgulamadan ve kendi kendilerini hukuki, ahlaki ya da başka hiçbir değer veya kuralla sınırlamadan ezip imha edebilecek bir ordu istiyorlar. İşte NATO’nun “Ayaklanmalar Yüzyılı” ayaklanmaları ve devrimleri bastırmak için istediği ordu bu. □

Unutturmayacağız!

Bugün 19 Aralık katliamının 10. yılı. Adına “hayata dönüş” denen bu vahşi katliam, çeşitli eylemlerle protesto ediliyor.

Protesto eylemlerinin bir adresi de Galatasaray Lisesi önü. Saat 14.00’da Mücadele Birliği Platformu, katliamı protesto eden bir basın açıklaması yaptı.

“10. Yılında 19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” dövizleri ve ölümsüzleşenlerin resimlerinin taşındığı basın açıklamasında, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Murat Ördemci Ölümsüzdür”, “19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız”, “Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek”, “Bütün İktidar Emeğin Olacak”, “19 Aralık Savaşçıların Unutmadık, Unutturmayacağız”, “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur” sloganları atılırken çeşitli kuşlamalar da yapıldı.

Katliamı yaratan şartların anlatıldığı basın metni “Zindanlarda verilen kararlı mücadele, halk kitleleri içerisinde kendi sonuçlarını yaratmıştır. 1 Mayıs 2010’da yüzbinlerin Taksim’i zaptetmesinde, Hrant Dink’in büyük ve görkemli cenaze töreninde, Alevilerin sokaklardaki kitlesel patlamasında, Kürt halkının etkileyici ve sarsıcı eylemlerinde bu etkiyi görebiliriz.

“Burjuvazinin bu topraklarda halklara karşı giriştiği dizginsiz ve sınırsız faşist terör, çökmekte olan kapitalist düzeni kurtaramayacaktır.

“Halk kitleleri artık her tarafta bilinçli tarih yapımcıları olarak öne atılıyorlar.

“Burjuvazi ve onun devleti her ne yaparsa yapsın, egemenlerin çöküşü ve bizim zaferimiz aynı şekilde kaçınılmazdır.

“Yaşam bizden yana!” sözleriyle sona erdi.

Basın açıklamasından sonra Taksim Ayışığı Sanat Merkezi’nde hazırlanan prog-

ramın duyurusu yapılarak etkinliğe katılmak üzere alandan ayrıldı.

Sahnede Direnç Çiçekleri...

Simsiyah bir perde ve fonda “Hepimizi taradılar! Kallesçe bizi öldürdüler! Onlarca ölü var!”, “Altı kişi yangında öldü! Altı kişi, diri diri yaktılar!” sesleri yükseliyor ve ardından, 10 sene önce bugün yaşananlar perdeye geliyor.

Etkinlik yukarıdaki haykırışlarla ve katliamın görüntüleriyle, protestolarıyla örülü bir sinevizyonla başlıyor. İzleyenlere o 4 günü yeniden yaşatan görüntülerin ardından, Devrim Tiyatro Atölyesi bir tiyatro sundu. Bir çocuğun oyunu, düşleriyle başladı, kanlı katliamla son buldu. Tüm izleyenleri sıcak yerlerinden, koltuklarından kaldırıp 4 gün cehennemini yaşadığı zindan savaşlarının içine, oradan da F tipi hücrelere götürdü Devrim oyuncularını. Kah atılan gaz bombalarının hedefi olan, otomatik tüfeklerle taranan ama sloganlarını haykırmaktan vazgeçmeyen tutsaklarla omuz omuza dövüştük, düşenlere ağıt yaktık, kah hücremizde bir türkü tuttuğu için coplananların yanında hissettik.

Tiyatro sona erdiğinde gözler dolu, yüreklerde bir yumru ile çıktı herkes salondan. Söyleşi için büyük salona geçildi. Salonun daha büyük olması farketmiyor, oturacak yer bulamıyor, sandalyeleri daha da sıkıştırıyoruz. Ve 19 Aralık’ta ölümsüzleşenler şahsında, tüm devrim savaşçıları için saygı duruşuna kalkıyor salon. İlk konuşmayı Çanakkale zindanında 3 gün yaşanan bir devrimci tutsak yapıyor. Süreci anlatıyor. Ulucanlar Katliamı ile bu zindan savaşlarının provasının yapıldığını, o katliam karşısında devrimci tutsakların nasıl yekvücut fiili bir tavır göstererek zindan işgalleri yaptıklarını ve devlete geri adım atıldığını anlatıyor. Eğer 19 Aralık’ta bu tavır gösterilse ödenen be-

delin daha az olacağı ama devletin kaybının daha ağır olacağını hatırlatıyor. O süreçte cezaevinde yapılan tartışmalara değiniyor.

Yaşanan zindan savaşının ardından Ölüm Oruçları tarih sahnesinde yerini alıyordu. Yaşanan en uzun Ölüm Orucu eylemine ve bunun halkların yüreğinde ve bilincinde kazandığı zafere dikkat çekildi. Ve hangi yönüyle ele alınıralsa alınsın, 19 Aralık devrim tarihine adımı zafer olarak yazdırmış bir savaş oldu.

Bu konuşmanın ardından söz alan birkaç katılımcı duygularını dile getirdikten sonra, zindan savaşlarını Ümraniye’de 4 gün boyunca yaşayan bir devrimci tutsak geldi kürsüye. Öyle ya, zindan savaşları Çanakkale zindanında 3 gün, Ümraniye zindanında ise 4 gün boyunca sürmüştü. Devrimci tutsaklar bu süre boyunca faşizmin katliamlarına karşı yaşamı ve devrimi haykırmışlardı zindanlardan.

Öncelikle neden bu kadar uzun süre dayanabildiklerini anlattı bizlere. Devletin bir katliam yapacağını, buna karşı tüm tedbirleri almaları gerektiğini tüm siyasi yapılarla konuştuğunu anlattı o da bizlere. Ama devletin saldıramayacağına duyulan güvenin gerekli tedbirlerin alınmasına engel olduğunu söyledi. Ama Leninistlerin buldukları zindanlarda gerekli tedbirleri aldıklarını, nöbetçi sayısını iki katına çıkardıklarını, bir iğneyi bile kendilerini koruyacak silaha dönüştürdüklerini ve 19 Aralık günü sabaha karşı nöbetçilerin saldırıyı henüz başlarken farkettiklerini ve savunmaya geçtiklerini anlattı. Son güne kadar dışarıyla bağlantılarını koruduğunu, katledilen yoldaşların haberlerini, Çanakkale’nin hala düşmediğini öğrendiklerini anlattı. Devletin kendilerini teslim almak için duvarları iş makineleriyle yıka yıka, onlar koğuşlarda geri çekile çekile, 4. gün geri çekilecek yer kalmayıp önlerindeki duvar düştüğünde askerlerle nasıl karşı karşıya geldiklerini anlattı. Ve tiyatroyu izlerken soğukkanlılığını korumayı başaranlar dahi, bu canlı anlatımlarla gözlerinin dolmasına, seslerinin türemesine engel olamadılar.

Şair dostumuz Salah Özakin da yanımızdaydı bu duygu selini yaşarken. Bizlere 19 Aralık ve Sivas katliamları için yazdığı şiirlerini getirmişti.

19 Aralık Katliamının üzerinden 10 yıl geçti. Aradan geçen yıllar, bu savaşın kazanımlarını somut olarak defalarca önümüze getirirken; bizler de tüm devrimci ve komünistler olarak, işçi ve emekçiler, öğrenciler olarak, devrim tarihimize kazınan bu savaşı ve derslerini unutmamalı, unutturmamalıyız. Zindanları Yıkacak, Zaferi Biz Kazanacağız! □

Yaratılan Görkemli Değerler

20 ayrı zindanda gerçekleştirilen ve 28 devrimci tutsağın hayatını kaybettiği, yüzlercesinin de yaralandığı 19 Aralık katliamı Antep'te protesto edildi.

Antep Mücadele Birliği Platformu tarafından organize edilen eylem 19 Aralık Pazar günü gerçekleştirildi. Eyleme saat 14.00'de Kırkayak Parkı'nda toplanılarak başlandı. "19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" pankartı ve Deniz bayrakları açılarak bir süre sloganlarla beklenildi. Ardından yürüyüş korteji oluşturularak yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında sık sık "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Devrimci Tutsaklar Teslim Alnamaz", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Ya Devrim Ya Ölüm", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak" sloganları coşkulu ve gür bir şekilde atıldı. Ayrıca faşist devletin neden 19 Aralık katliamına başvurduğu, devrimci tutsakların işçi ve emekçilerin öncüleri olduğunu ve işçi emekçiler olarak devrimci tutsaklara sahip çıkmak gerektiği ajitasyon

konuşmalarıyla dile getirildi. Yürüyüş esnasında balkonlardan, camlardan çıkan ve çevrede toplanan bir çok kişi alkışlarla bizleri karşıladı.

Yürüyüşün ardından Eski Adliye önündeki meydana gelindi. Meydana geldiğimizde Maraş Katliamını da gündeme getirebilmek amacıyla bu sefer "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" pankartımızı açtık. Ve "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganını haykırdık.

Meydanda yoğun bir kalabalık, ilgiyle bizleri izledi ve neyle ilgili toplandığımızı anlamak için yanımıza yanaştı. Ardından Mücadele Birliği Platformu adına Serkan Yılmaz basın açıklamasını okudu. Açıklamada emperyalist-kapitalist saldırının bulunduğu topraklarda yaşama geçirilebilmesi için öncelikle zindanlardaki devrimin öncü kadrolarının ezilmesi, boyun eğdirilmesi gerektiği, devrimci tutsakların bu saldırı karşısında tereddütsüz dövüşme yolunu seçtikleri belirtildi. Dünyadaki en uzun süreli, en kitlesel ve bedeli en ağır olan Ölüm Orucu eylemi sonucunda da Ölüm Orucu savaşçılarının halkların yüreğinde ve bilincinde büyük bir zafer kazandıkları, bu saldırının bedelleri ne kadar ağır olduysa yaratılan değerlerin de bir o kadar görkemli olduğu belirtildi. Açıklama son olarak; "...burjuvazinin bu topraklarda halklara karşı giriştiği dizginsiz ve sınırsız faşist terör; çökmekte olan kapitalist düzeni kurtaramayacaktır. Halk kitleleri artık her tarafta bilinçli tarih yapımcıları olarak öne atılıyorlar. Burjuvazi ve onun devleti her ne yaparsa yapsın, egemenlerin çöküşü ve bizim zaferimiz aynı şekilde kaçınılmazdır" denilerek son buldu.

Basın açıklamasının ardından "Yaşam Bizden Yana" etkinliğinden dolayı Antep'te bulunan Grup Emeğe Ezgi de seslendirdiği ezgilerle 19 Aralık eylemine destek verdi. Verilen dinletin ardından eylemimiz sona erdi.

Antep Mücadele Birliği Platformu

Ankara'da 19 Aralık Anması

19 Aralık "Hayata Dönüş Operasyonu"nun 10. yılında, Mücadele Birliği Platformu, Ankara'da Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'nde bir anma etkinliği düzenledi.

Yoğun katılımın olduğu etkinlik saat 15:00'de, 19 Aralık'ta katledilen 28 devrimci tutsak nezdinde, devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen tüm savaşçılar anısına saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından, 19 Aralık Dört Gün Zindan Savaşlarında savaşan Ergül Çiçekler'in "Dört Ateşten Gün, Dört Ölümünden Gece" adlı destanının ilk bölümü okunmaya başladı. Şiirin ardından, Mart Müzik Topluluğu "Hoş geldin Ölüm" adlı parçayı seslendirdi. Destanın ilk bölümünün ardından Mart Tiyatro Topluluğu "Size Çılgı-ğım Diyeyeğim" adlı oyunu sahneledi.

Oyunun ardından Ergül Çiçekler'in destanının ikinci bölümü okundu. Sonrasında etkinlik, katliamı anlatan sinevizyon gösterimi ve 19 Aralık Zindan Savaşları tanıklarından birinin konuştuğu ve o dönemi değerlendirdiği bölümle devam etti. Bu bölüm konuşmacının soruları cevaplamasıyla sona erdi ve etkinliğe ara verildi.

Aranın ardından, zindan savaşçıları sonrasında Ölüm Orucu savaşçısı Sibel Sürücü'nün yoldaşlarına yazdığı bir mektup okundu. Ardından Ergül Çiçekler'in destanının son bölümü okundu ve Mart Müzik Topluluğu ezgilerini katılımcılarla paylaştı. Etkinlik serbest kürsü sonrası sona erdi.

Ankara Mücadele Birliği Platformu

19 Aralık Katliamı Protesto Edildi

Emperyalist kapitalist sistem toplumsal devrimi bastırmak için bundan tam 10 yıl önce halkın öncülerine yönelik bir katliama girişti. Adına “Hayata Dönüş Operasyonu” dedikleri katliamda 28 devrimci tutsağı katlettiler. Bu katliamda devlet devrimci tutsakları teslim almak, devrimci mücadeleyi bastırmak istemişti. Devlet başarısız oldu. Devrimci tutsaklar teslim olmamış, bu katliamdan onurlu bir şekilde çıkmışlardı. Devlet; halkın öncülerini işçilerden, emekçilerden yalıtılmak istemişti ama başaramadı. İşçiler, emekçiler öncülerinin yolunda mücadeleye devam ettiler.

Bizler de 19 Aralık katliamını protesto etmek ve devrimci tutsakların onurlu mücadelesini selamlamak için 18 Aralık Cumartesi günü bir panel ve 19 Aralık Pazar günü bir yürüyüş gerçekleştirdik.

Panel saat 15.30’da KESK’de gerçekleştirildi. 19 Aralık’ta tutsak olan Arzu Torun panelist olarak anma etkinliğimize katıldı. Panel tüm devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından katliamı ve direnişi anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı ve panelist süreçle ilgili bilgiler verdi. Katılımcılar da soru-cevap kısmında merak ettikleri konuları sordular. Yapılan panelin ardından kısa bir müzik dinletisi verildi. Panel hep bir ağızdan söylenen türkülerle son bulurken, 19 Aralık’ta yapılacak yürüyüş için duyuru yapıldı.

Yürüyüşümüz saat 11.30’da Hamamyolu’nda başladı. Yürüyüş esnasında sık sık “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur”, “Zindanlar Yıkıl-

sın Tutsaklara Özgürlük”, “Katil Devlet Hesap Verecek” sloganları atıldı. Ayrıca yürüyüş boyunca sesli ajitasyonlarla emekçilere 19 Aralık’da yapılan katliam anlatıldı. Yürüyüş, Adalar Migros önünde son buldu.

Burada yapılan basın açıklamasının ardından eylem sloganlarla son buldu.r

Eylemi Alinteri, BDP, BDSP, DHF, DÖB, EHP, ESP, Halkevleri, Partizan ve TÖP örgütledi. SDP ve Devrimci Proletarya ise eyleme destek verdiler.

Eskişehir Devrimci Öğrenci Birliği

Devrimci Tutsaklara Saldıranlar Karşılarında Bizi Bulacak!

F Tipi zindanlarda devrimci tutsaklara yönelik saldırılar günden güne artıyor. Bu baskılara dikkat çekmek isteyen Mücadele Birliği Platformu 27 Aralık Pazartesi günü İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi’nde bir basın açıklaması düzenledi.

Saat 12.00’de Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Vefa Serdar tarafından okunan basın metninde, devletin devrimci tutsaklara yönelik

saldırıların en son örneğinin Tekirdağ ve Kandıra F Tipi zindanlarında yaşananlar olduğu belirtilerek “Kandıra F Tipi zindanından Tekirdağ F Tipi zindanına gelen 2. Müdür Haydar Ali Ak, alıkoşan-baş kesen edasıyla devrimci tutsaklara dönük saldırıların baş sorumlularından birisidir. 2. Müdür Haydar Ali Ak, devrimci tutsaklarla her karşı karşıya gelişinde onları ‘Sizi adam edeceğim’ diye tehdit etmekten çekinmemektedir. Devrimci tutsaklar her türlü yaptırıma maruz kalmaktadırlar.” dedi.

Tekirdağ F Tipi zindanının Nazi kamplarını aratmayacak durumda olduğuna değinilen açıklamada keyfi şekilde devrimci tutsakların malzemelerine el konulduğu ve karşı çıkıldığında fiili saldırılara maruz kaldıkları ve saldırıları suç duyurusuyla bildirmeleri halinde ise devrimci tutsakların hiçbir sonuç elde edemedikleri belirtilirken, devrimci tutsakların diğer zindanlardaki tutsaklara durumu anlatmak için yazdıkları mektuplara ise “örgütsel iletişim” denilerek el konulduğu ve imha edildiği bilgisini aldıkları ifade edildi.

Tekirdağ F Tipi zindanında yaşanan saldırıların bir benzerinin de Kandıra F Tipi zindanında yaşanmakta olduğu söylenerek “Bir hafta kadar önce Kandıra 1 Nolu F Tipi zindanında kalmakta olan Remzi Aydın, avukat görüşüne çıkarken üzerinde selpak mendil bulunduğu için gardiyanların tehdit ve baskılarına maruz kalmıştır. Aynı günün akşamı gardiyanlar tarafından kaldığı 3 kişilik hücreyi basılan Remzi Aydın’ın eşyaları ve kullandığı malzemeler “arama” adı altında dağıtılmış, Remzi Aydın ve hücre arkadaşları baskı ve tehditlere maruz kalmıştır.” denildi.

Dünyanın dört bir tarafından işçi sınıfı ve emekçilerin sarsıcı eylem haberleri gelirken, tarihin akışını engellemek üzere tarih sahnesine çıkan herkesin hazin sonunun devrimci tutsaklara saldırılarına da beklediği, bugün kendilerini koruduğunu düşündükleri zindan duvarlarının bir gün sistemleriyle birlikte onları üzerine yıkılacağı belirtilerek “Bir kez daha haykırıyoruz: Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir, Devrimci tutsaklara saldırı her kes karşısında bizleri bulacaktır. Devrimci Tutsaklar Teslim Alınamaz! Baskılar Bizi Yıldırılmaz! İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek! Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!” denilerek basın açıklaması bitirildi.

Basın açıklamasına katılan bir tutsak yakını olan Şenol Budak ise, yeğeni Serdar Serbürent Sürücü’nün Tekirdağ F tipi zindanında tutuklu bulunduğunu, belirterek “Daha önceki görüşlere gittiğimizde özellikle hükümlü tutsaklar üzerinde yoğun baskılar olduğunu öğreniyorduk. Ancak son zamanlarda tüm F tiplerinde devrimci tutsaklar üzerindeki baskılar giderek artıyor. Devrimci tutsaklara çeşitli bahanelerle baskılar uygulanıyor, saldırılara maruz kalıyorlar. Bunlara ilişkin yapılan suç duyurularından ise bir sonuç alınmıyor. Bizler de bir başvuruda bulunduğumuzda sonuçsuz kalıyor. Bu nedenle biz emekçiler için mücadele veren, bedel ödeyen devrimci tutsakların mücadelesini kendi mücadelemiz olarak görmeli, onların sesini duyurmaliyiz. Devrimci tutsaklar yalnız değildir ve yalnız olmayacaktır.” dedi.

Tutsak yakınının Tekirdağ F tipinde yaşanan sorunla ilgili bilgi vermesinin ardından basın açıklaması sona erdi. □

Tekel Yürüyor Kavga Büyüyor

Tekel işçileri Ankara'da 78 gün süren ve İstanbul Tek Gıda İş Sendikası önünde ise 76 gün süren direnişleri sonunda 18 Aralık Cumartesi günü Abdi İpekçi Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Dün gece çeşitli illerden Tekel işçileri ve devrimci kurumlar ve sendikalar, kurumlar, öğrenciler ve Tekel işçilerinin mücadelesini destekleyen duyarlı kişiler Ankara'ya doğru otobüslerle yola çıktılar. Devrimci İşçi Komiteleri'nden işçiler de Tekel işçileriyle birlikte yola çıktı. Sabah 07.30 civarında İstanbul'dan gelen otobüsler polis tarafında Kızılcabazam'da yaklaşık yarım saat bekletildi. Daha sonra otobüs tekrar hareket etti. 08.00-08.30 da Petrol İş Sendikası'na gelindi. Diğer illerin de gelmesiyle birlikte saat 13.00'de Abdi İpekçi Parkı'nda buluşuldu.

Geçtiğimiz günlerde çeşitli illerden Tekel işçilerinin temsilcilerinin bir araya geldiği toplantılarda, ileriye dönük mücadele yöntemleri tartışılmış ve bir dizi karar alınmıştı. Bugün (18 Aralık Cumartesi günü) Abdi İpekçi Parkında yaptıkları basın açıklamasında bu kararlarını kamuoyuna açıkladılar.

Basın açıklamasında üç başlık üzerinde duruldu. Tekel işçileri yaptıkları açıklamada; "1- Artık Tek Gıda İş üyesi değiliz. Sermaye sadece Tekel işçilerine saldırmıyor. 4/C saldırılarına karşı bir iç örgütlenme gerçekleştireceğiz. Bu amaçla Türkiye genelinde İl İşçi Komisyonları kurmaya başladık. İl Komisyonları üzerinden genel İşçi Komisyonunu oluşturacağız.

2- Ataması yapılan işyerlerinde ekonomik ve özlük haklarına ilişkin sorunlarla mücadele edeceğiz. Kamu emekçileri alanında mücadele yürüten sendikalara üye olacağız.

3- 4/C'nin kaldırılması ve mücadelemizi, çalışma yaşamında giderek genişleyen ve sayısı artan oranda güvencesiz çalışanlarla, taşeron işçileriyle birleştirmenin olanaklarını yaratmak üzere ortak örgütlenme ve birlik mücadelelere gideceğiz" denildi.

Devamında "Ancak mücadele sırasında sendika bürokrasisini değil, sahte işçi dostlarını da tanıdık. 'Sayın az' diyerek işçileri küçümseyip burun kıvrarak 'sendikaya karşı çıkıyorsunuz' deyip sendika bürokrasisini destekleyenleri artık tanıyoruz. İşçi hareketini küçümseyen, kendine solcuym devrimcim diyen siyasetler gerçekten işçi sınıfının safında yer almalı. Aksi takdirde AKP hükümetiyle işbirliği içinde olan sendika bürokrasisinin yanında yer aldığımız kanaat

getireceğiz. Kısacası safınızı samimi bir şekilde belirleyin" diye devam edildi. Ve "öğrenci hareketi, HES lere karşı çıkanlar, kadınlar, işsizler, yoksul Kürt halkıyla gerçekten emekten yana olan kurum ve kuruluşlarla mücadelemizi birlikte yürütmek için buradayız" denilerek basın açıklaması bitirildi.

Basın açıklamasının okunmasından sonra kitle sloganlarla Mithatpaşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak Hamdullah Uysal'ın ölümsüzelediği yere doğru yürüyüşe geçtiler. Yenışehir Postanesi önüne gelindiğinde kaza geçirdiği yere karanfiller bırakıldı. Bu arada "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Hamdullah Uysal Ölümsüzdür", "Hamdullah Uysalın Katili Sermayedir, 4/C'dir", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz" sloganları atıldı.

Daha sonra Sakarya Caddesi'ne sloganlarla girilerek Tekel işçilerinin 78 günlük onurlu mücadelesinde onları yalnız bırakmayan tüm esnafa karanfiller dağıtıldı. Daha önce 1-2 Nisan'da yapılan eylemde polisin saldırısı sonucu çatışmaya girilmişti. Bunu burjuva medya ve polis "esnafa zarar gördü" şeklinde yansıtmışlardı. Biz de esnafınla görüştük. Bir esnaf "keşke hiç bitmeseydi bu eylem" derken bir diğer esnaf "Ankara hiç bu kadar güzel olmamıştı", "Tekel işçilerinin

mücadelesini destekliyoruz" şeklinde görüşlerini belirttiler. Karanfil dağıtımdan sonra Sakarya Meydanı'nda toplandı. Burada bir Diyarbakır Tekel işçisi açıklama yaptı. Açıklamada "4/C'ye geçmiş olabiliriz, ama şimdi bu eylem daha da büyüyecek. Geceğimiz sendikaların bilmedikleri bir şey var. Bizler Tekel işçisiyiz ve Tekel'in ateşi sönmeyecek. Bizi bırakmayan tüm devrimcilere selam olsun" dedi ve sözü Tekel işçilerinin her zaman yanında olan şair ve fotoğraf sanatçısı Mehmet Özer'e bıraktı. Mehmet Özer'le birlikte "Gül İsyan Olsun" ve "Bıçak Kemiğe Dayandı" şiirlerini okudular. Gelecek yıl aynı yerde buluşulmak üzere eylem bitirildi.

Eylemden kısa notlar:

Katılımcı kurumlar: Devrimci İşçi Komiteleri, Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği, Mart Kültür Düşünce Derneği, Alınteri, Kızılbayrak, SDP, SDH, EHP, Kaldıraç, DDSP, DHP, ESP, TÖP, Özgürlük Gençlik, Limter İş, Hava İş Gökkuşuğu Hareketi, Tes Koop İş, Betesan işçisi Zeynel Kızılaslan, KESK Şubeler Platformu Temsilcileri, TMMOB katıldılar.

İstanbul, İzmir, Diyarbakır'dan Tekel işçileri eyleme katıldılar. Tokat, Malatya, Adıyaman, Samsun Bafra, Yozgat, Manisa ve Bursa'dan Tekel işçileri temsilcileri eyleme geldiler.

Eylemde sürekli olarak "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Zafer Direnen Tekel İşçisinin Olacak", "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Hamdullah Uysal Ölümsüzdür", "Tekel Yürüyor Kavga Büyüyor" sloganları atıldı.

Mücadele Birliği / Ankara

Bu Kazanımlarımızı İleriye Taşıyacağız

Geçen yıl Ankara'da kurdukları direniş çadırlarıyla 78 gün boyunca Ankara'yı işçilerin başkenti haline getiren Tekel işçileri İstanbul 4. Levent Tek Gıda-İş Sendikası önünde kurdukları çadırlarını da 78. günde, 20 Aralık 2010 Pazartesi günü kaldırarak eylemlerini tamamladı. Saat 13.00'de bir basın açıklaması yapan Tekel işçileri "2. Tekel Direnişi 78. Gününde 4-C'ye, Geçici, Sözleşmeli, Taşeron Çalışmaya Karşı Mücadelemizi Türkiye'ye Yaymak üzere Çadırlarımızı Kaldırıyoruz!" dediler.

Tekel işçileri basın açıklamasında kısaca yaşadıkları mücadele sürecini aktardı ve 18 Aralık'ta Ankara'da on ilden gelen Tekel işçileriyle yaptıkları görüşme sonucunda 4/C'ye karşı

mücadelelerini "iş güvenceli, insanca yaşamaya yetecek ücret" talebiyle tüm Türkiye'ye yayma ve Tekel işçileri gibi 4/C'de çalışmaya zorlanan işçilerle birleşmeye karar verdiklerini aktardılar.

78'er gün süren her iki direniş süreçlerinin tarihe geçtiğini ve bu mücadelenin tüm ülkeye yayılacağını belirten Tekel işçileri "Yeni mücadele programını oluşturabildik ve diğer illerde örgütlenmeye başladık. Bundan sonraki çalışmalarımızı daha ileriye taşımak üzere sürdüreceğiz" diyerek basın açıklamasını tamamladılar.

Basın açıklamasının ardından hep birlikte eşyalar toplandı ve çadırlar söküldü. Ve böylece 2. Tekel Direnişi de sona ermiş oldu. □

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Hizmeti TAŞERONLAŞMAZ

İstanbul Tabip Odası, TMMOB İstanbul İKK, DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği ve KESK İstanbul Şubeler Platformu, 18 Aralık günü Çalışma Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması yaptı.

"İşçi Sağlığı Çalışma Grubu" ismi altında toplanan emekçiler, yayınlanan İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetmelikleri'ni protesto etti. 27 Kasım günü Antalya'da ilgili tüm tarafların katılımıyla iş sağlığı ve güvenliğinin "nasıl olması gerektiği" konuşulmak üzere İş Sağlığı ve Güvenliği Strateji Çalıştayı toplandığında aslında "nasıl yapılacağı" bildirildi ve yönetmelikler duyuruldu.

"Bugün işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında ülkemizdeki en yaygın hizmet sunum modeli olan işyeri ortak sağlık birimlerinin tasfiye edilmesiyle, yerine işyeri dışında özel şirketlerin kuracağı birimlerin geçirilmeye çalışılması için gösterilen çaba, kabul edilebilir değildir. ... Sosyal tarafların yönetmeliklerden beklediği amaç, çalışanların işyerindeki tehlikelerle karşılaşma ve onlara maruz kalma olasılığını en aza indirmek için oluşturulacak örgütlenme, normlar ve sürekli gözetimi mümkün kılan bir yapıyı ortaya çıkarmaktadır. Bu yapının tarafları ise devlet, işveren, çalışanlar ve sendikaları, iş güvenliği mühendisleri ve işyeri hekimleridir. Bu unsurların doğru kurgulanması, güvenlik kültürünün gelişimine ve sistemin tesisine güçlü bir temel sağlayacaktır. Bu nedenle iş güvenliği mühendisi, işyeri hekimi ve sendikaları düzenlemenin içine, işlevine uygun ana unsurlar olarak doğru koymak gerekir. Bu unsurları inkara dönük bir yaklaşımın ürünü olan yönetmeliklerin amaca hizmet etmeyecekleri açıktır" diyen emekçiler, yayınlanan yönetmeliklerin bakanlığın işçi sağlığını ve iş güvenliğini koruyup geliştirmek değil, bu alanda yatırım yapacak sermayeyi geliştirmek istediğini vurguladılar.

TMMOB ve TTB, her zaman olduğu gibi işçi sağlığını ve iş güvenliğinin korunmasından yana taraf olacağını bir kez daha yinelerken, eylem "İnsanca Çalışmak İstiyoruz", "Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek" sloganları attı.

İstanbul Tabipler Odası Yönetim Kurulu üyelerinden birinin okuduğu basın açıklamasının ardından eylem sona erdi. □

UKKHT VE KÜRT T MÜCADELE

Türkiye tekelci kapitalizmi ve faşist devlet, aynı şekilde Türkiye işçi ve emekçileri de sınıfsal olarak baskı altında tutuyor, eziyor, sömürüyor. Bu topraklarda yaşayan bütün uluslardan işçi ve emekçileri ezen sömüren, aşağılayan, yaşam ve geçim araçlarından mahrum bırakarak onları yaşamdan kovan, yaşam alanlarının dışına iten, açlığa ve sefalet mahkûm eden aynı burjuva sınıf ve aynı faşist devlettir. Sermayeye dayalı bu düzen ve sermayenin egemenlik aygıtı bu faşist devlet var olduğu sürece ne Kürt, ne Türk ne de diğer ulusal topluluklardan işçi emekçi yığınların kendi istedikleri bir yaşamı kurmaları, özgür ve kardeşçe yaşamaları mümkün değil.

Bu topraklarda iki ayrı ulus ve bunların yanında ulusal topluluklar da yaşamaktadır. Burada Kürt, Türk halklarının mücadele birliğinin ya da halkların mücadele birliğinin koşulu, ezilen bir ulus olan Kürt ulusunun ayrılma hakkının tanınmasıdır. Bu anlayışın temelinde, bu topraklarda yaşayan bütün uluslardan ve ulusal topluluklardan işçi ve emekçi yığınların her türlü baskı ve sömürden kurtulması anlamına gelen toplumsal kurtuluş perspektifi vardır. Bu nedenle iki halkın mücadele birliği Kürt ulusu ve diğer ezilen ulusal toplulukların özgürlüğünü içerir.

Kürdistan, Türkiye, İran, Irak ve Suriye arasında parçalanıp paylaşılmış ve her bir parçası ayrı yarı ilhak ve işgal edilmiş bir ülkedir. Son yıllarda Güney Kürdistan'da yaşanan süreç, bu sorunun Irak tarafından işgal edilmiş olan bu parçada çözüldüğü anlamına gelmesede, birçok ulusal hak elde edilmiştir. Bu dört ülke tarafından işgal ve ilhak edilmiş Kürdistan'ın kurtuluşundan bahsetmek, Kürt ulusunun ayrılma hakkının teslim edilmesi, UKKHT'nin savunulması demektir. Kürt ulusunun ayrılma hakkı kayıtsız şartsız kabul edilip savunulmadan mücadele birliğinden bahsedilemez.

Kürdistan'da emekçi yığınlar, halk kitleleri UKH'nin politikaları temelinde, her ulusun doğal hakkı olan dilinin ve kültürel haklarının resmen kabul edilmesi için mücadele veriyor. Kendi anadillerinde konuşmak, eğitim görebilmek, çocuklarına, köyelerine, beldelerine, yaşam alanlarına kendi anadillerinde isim koyabilmek, kendi dillerini ve kültürlerini geliştirmek her ulusun olduğu gibi Kürt ulusunun da en doğal hakkıdır. Ezilen bir ulus olan Kürt ulusu en doğal ve en temel hakkını elde edebilmek uğruna bugüne dek pek çok mücadele verdi. Pek çok bedel ödedi. Henüz bu kısmi kazanımları bile elde edemedi.

Ezilen ulus ve ulusal toplulukların inkârı üzerinde yükselen Türkiye kapitalist düzeni ve TC devleti, bugüne kadar bu kısmi talepler karşısında bile esnemedi. Kürt ulusunun en doğal haklarını talep etmesi karşısında yine baskı, zor, zindan yoluna başvurdu, bütün bir halkı aşağıladı.

Bugüne kadar verilen mücadeleler ve yaşananlardan çıkan sonuç şudur ki, UKH'nin girdiği bu politik yönelim sonuç alıcı bir yönelim değildir. Bugün, bir halkın kendi dilini kullanmasına bile tahammül edemeyecek kadar

katı, kemikleşmiş, esneme yeteneğinden yoksun bir düzen var. Bu düzene karşı verilen bunca mücadelenin, ödenen bunca bedelin ortaya koyduğu sonuç; ezilen ulus ve ulusal toplulukların inkârı ve asimilasyonu üzerinde şekillenen bu faşist devlet yıkılıp, sermayenin egemenliğine son verilmeden Kürt ulusu ne özgürlüğüne kavuşabilir ne de tam hak eşitliğine sahip olabilir.

Burada artık şu soruyu sormak gerekiyor. Ezilen ve egemenlik altına alınmış, ülkesi işgal edilmiş ve ilhak edilmiş olan Kürt ulusu özgürlüğünü nasıl kazanabilir? Leninist Parti, bu sorunun cevabını programında şöyle veriyor:

"1- Kürt ulusu, bağımsız devlet kurma da içinde, kendi geleceğini kendisi belirleme hakkına sahiptir.

2- Tüm ulusal topluluklar kendi geleceklerini kendi belirleme hakkına sahiptir.

3- Tüm ulusal ve ulusal toplulukların tam hak eşitliğinin sağlanması; resmi dil zorunluluğunun kaldırılması, şoven, ırkçı ve ulusal baskının tüm ideolojik biçimlerine karşı mücadele."

Bugün bu topraklarda yaşayan Kürt ulusu ve diğer ulusal topluluklardan işçi sınıfı ve emekçi yığınlar, sınıfsal olarak ezilip sömürmelerinin yanında bir de ulusal olarak baskı altında, egemenlik altında yaşıyor, ulusal olarak da ezilip aşağılanıyorlar. Kendi dillerini ve kültürlerini kullanmaları, geliştirmeleri, kendilerini kendi dilleriyle ifade etmeleri engelleniyor. Bundan daha da önemlisi, kendi gelecekleri, kendi kaderleri hakkında söz söyleme ve karar verme hakları da ellerinden alınmış durumda. Kendi ülkelerinde özgürce yaşamaları ve kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi yasak.

Türkiye tekelci kapitalizmi ve faşist devlet, aynı şekilde Türkiye işçi ve emekçileri de sınıfsal olarak baskı altında tutuyor, eziyor, sömürüyor. Bu topraklarda yaşayan bütün uluslardan işçi ve emekçileri ezen sömüren, aşağılayan, yaşam ve geçim araçlarından mahrum bırakarak onları yaşamdan kovan, yaşam alanlarının dışına iten, açlığa ve sefalet mahkûm eden aynı burjuva sınıf ve aynı faşist devlettir. Sermayeye dayalı bu düzen ve sermayenin egemenlik aygıtı bu faşist devlet var olduğu sürece ne Kürt, ne Türk ne de diğer ulusal topluluklardan işçi emekçi yığınların kendi istedikleri bir yaşamı kurmaları, özgür ve kardeşçe yaşamaları mümkün değil.

ÜRK HALKLARININ E BİRLİĞİ

Bütün uluslardan işçi ve emekçilerin çıkarlarının karşısına dikilen, onları ezen, sömüren ve baskı altına alan sermayeye dayalı bu üretim sistemi ve faşist devlettir. Yani hem çıkarları hem de düşmanları ortak. Bu nedenle Kürt, Türk ve diğer ulusal topluluklardan işçi, emekçi yığınlar kendi istedikleri bir yaşamı kurmak, kendi geleceklerini kendi ellerine alabilmek, kendi tarihlerini kendi istedikleri gibi yapabilmek için birlikte mücadele vermek, bu mücadeleyi devrime kadar sürdürerek sermayenin ve burjuva sınıfın egemenliğine son vermek durumundadırlar. Bütün uluslardan işçilerin ve emekçi yığınların kurtuluşunu sağlamanın tek yolu budur.

Burada bir konunun altını çizmek gerekiyor. Burjuvazi, her yerde, emekle sermaye arasındaki temel çelişkinin açıkça görülmesini engellemek amacıyla hareket eder. Eğer işçi sınıfı ve emekçi yığınlar burjuva sınıfın egemenliğini ve sömürsünü açıkça görüp, algılamış olsalardı, burjuvaziyi alaşağı etmek çok kolay olurdu. Ne var ki, kapitalist üretim biçimi işçi sınıfı ve emekçi yığınların önüne, kaynağını bu temel çelişkiden alan onlarca engel ve çelişki çıkarır.

İşçi sınıfı ve tüm ezilenler bu sorunları çöze çöze, bu engelleri aşı aşı ilerlerler. İşçi sınıfı ve tüm ezilenlerin, sömürülenlerin ortak düşmanı olan sermayeye dayalı bu kapitalist düzen, bütün çıplaklığıyla açıktan görülüp algılandı, ezilen, aşağılanan, sömürülen, ulusal, ekonomik ve başka biçimlerde baskı altına alınan işçi ve emekçi kitleler, onu bir çırpıda alaşağı eder, kendi geleceklerini kendi ellerine alırlardı. Burjuvazi, bunu engellemek için, her yerde, toplumun asıl değiştirici ve dönüştürücü gücü olan işçi sınıfının ve diğer emekçi yığınların dikkatini başka başka yönlere çekmeye çalışır; devrimin toplumsal güçlerini bölmek, parçalara ayırmak ve böylelikle karşıtı zayıflatarak kendi egemenliğini ve sömürsünü sürdürmek için çeşitli yöntemlere başvurur. Onlar arasına dinsel, ulusal çelişkiler sokarak parçalamaya yönelir. Binlerce yoldan bölüp parçalamayı başardığı emekçi yığınları, devrim güçlerini birbirine düşürmeye, etnik ya da dinsel çatışmalarla devrimi güçten düşürüp yenmeye çalışır. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da burjuvazi bu çabalarını sürdürecektir.

Sermaye sınıfı, Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta olduğu gibi, yıllardır mezhep ayrımcılı-

ğını kullandı, bundan sonra da kullanacaktır. Rahip Santoro cinayeti, Hrant Dink suikasti, Malatya-Zirve Yayınevi katliamı, sinagog baskınları gibi onlarca olaydan açıkça görüleceği gibi dinsel-etnik ayrımcılığa oynadı, bundan sonra da oynayacaktır. Son dönemde gündeme getirip oynadığı bu tür oyunlarda etnik ayrımcılık daha çok öne çıkıyor. Sadece Kürtlere, Ermenilere karşı ayrımcılık ve düşmanlık geliştirmekle kalmıyor fakat aynı zamanda diğer ulusal topluluk halklarına karşı da aynı yöntemlere başvuruyor. Bunun bir örneği Romanlara yapılanlardır. Ama bütün bunların içinde en tehlikeli olanı, Kürt ve Türk halklarını birbirine düşürmeye oynamalarıdır. Her biri Hitler'in propaganda bakanı Göbels'e açık ara fark atan tekelci faşist medya eliyle olsun, ırkçı faşist gruplar eliyle olsun resmi ya da sivil faşist çetelerle olsun, "Türk halkının duyarlılığı" denilerek Bayramiç, İnegöl, Dört Yol gibi, Kürt halkının zorunlu göçler nedeniyle gelip yerleştiği bölgelerde Kürt halkına yöneltilen faşist saldırganlık, bu oyunun nasıl sahneye konduğunu, konmaya çalışıldığını gösteriyor. Aynı şekilde Türkiye'deki pek çok kentte, üniversiteye okumaya gelen Kürt gençlerine yapılan ırkçı, şoven saldırılar da bu oyunun bir parçasıdır. Pek çok kentte, polisin yönlendirmesiyle tezgâhlanan Kürtlere ya da Türkiyeli devrimciler, ilericilere yapılan linç saldırıları da bu oyunun bir parçasıdır.

Burada hemen belirtelim. "Türk halkının duyarlılığı" diye, "vatansever duygular" diye adlandırdıkları şey egemen sınıfın, sermaye sınıfının duyarlılığından başka bir şey değildir. Egemen sınıf, her zaman kendi korkularını, kendi endişelerini, kendi beklentilerini, kendi egemenliğinin koşullarını topluma ait şeylermiş gibi sunmaya büyük önem verir. Böylelikle sermaye sınıfı, ezen ulusun duygularını kışkırtarak halkları birbirine düşman etmeye çalışır, birbirlerini boğazlamasına zemin hazırlar.

Burjuvazi dünyanın pek çok bölgesinde ve değişik zamanlarda pek çok kez yaptığı gibi, kendi egemenliğini tehlikede gördüğünde, iç savaş, karşıt sınıflar arasında yaşanan bu en amansız savaş kaybedeceğini gördüğü zaman, bu çatışmaları başka biçimlerde, halklar arasındaki etnik, kör çatışmalara dönüştürmekten, halkların birbirini boğazlamasına dönüştürmekten kaçınmaz.

40 yıldan beri süren bu uzun iç savaşta kazanamayan Türk tekelci sermayesi, iyice sarsılan egemenliğini daha sağlam olarak yeniden kurabilmek, elinden kaçırdığı inisiyatifi yeniden eline geçirmek için pek çok yola başvuruyor. Bir yandan devrim güçlerini zayıflatmak amacıyla halkları birbirine düşürmeye çalışırken, bir yandan da reform umutları yaratmaya çalışıyor, ufak tefek tavizler, güdük reformlarla egemenliğini ayakta tutmaya çalışıyor, zaman kazanmaya çalışıyor.

Sermayenin amacına ulaşmak için gündeme getirdiği bütün planlarının önündeki en ciddi engel olarak nesnel koşullar bulunuyor. Ekonomik yaşamın kendisi bütün uluslardan ve ulusal topluluklardan işçi ve emekçileri sürekli olarak birbirlerine yakınlaştırıp kaynaştırıyor. Aynı fabrikalarda ve aynı işyerlerinde birlikte çalışan değişik uluslardan işçi ve emekçiler, aynı koşullarda çalışıyor, aynı burjuvalar tarafından aynı biçimde ezilip sömürülüyorlar. Ekonomik yaşamın kendisi işçi ve emekçi kitlelerin çıkarlarını ortaklaştırdığı gibi onları ortak düşmanları olan burjuva sınıfa karşı mücadelelerinde de ortaklaştırıyor.

Bütün bu süreçte yaşananlara bakıp da şovenizmin yaygınlığından egemenliğinden başka bir şey göremeyenler, burjuvazinin propagandasının baskısı altında kalanlardır. Burada asıl görev de devrimci komünistlere düşmektedir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleleri arasında burjuva propagandanın etkisini kırmak için ısrarla ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı anlatılmalı, propaganda edilmeli, savunmalıdır. Burada UKKTH, Kürt ulusunun ayrılma hakkı demektir, bu hakkı özgür iradesiyle istediği gibi kullanması demektir. Kürt ulusu, ayrılma hakkını ayrılıktan yana mı yoksa birlikten yana mı kullanacağına sadece ve sadece kendisi karar verecektir. Bu kararı bir başkasına sormadan, kendi özgür iradesiyle kullanacak olan Kürt halkıdır.

Uzun süren mücadeleler sonunda, bugün gelinen aşamada Kürt ulusal hareketinin de kabul ettiği, savunduğu bir durum var: Kürt halkı, "birlikte yaşam" diyor. Bu olumlu bir gelişme, olumlu bir durum. Ancak bu durum, ezen ulusun devrimci ve komünistlerinin görevini daha da önemli kılıyor. Bu görev, Türkiyeli devrimcilerin ve komünistlerin ısrarla, inatla Kürt ulusunun ayrılma hakkını, ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını savunmalarıdır.

Halkların mücadele birliğinin ve birleşik devrimin temel koşulu budur. □

32 Yılın Ardından Maraş İzlenimleri

32 yıl sonra Maraş Katliamını protesto etmek için günler öncesinden çalışmalar başladı. İçimde isyan ateşi yanıyor, gün yaklaştıkça heyecanım daha da artıyordu. Tv’lerde Maraş Katliamı ile ilgili yayınlar yoğun olarak sürüyordu. Bazı korkak kişiler telefon bağlantısı yapıp “gelmeyin Maraş’a, daha kötü olaylar olabilir” gibi söylemler kullanmasına karşın her ne pahasına olursa olsun Maraş’a gidilecekti. Bu da beni daha çok heyecanlandırıyordu.

Ve o gün geldi, 19 Aralık Pazar. Evden heyecanla çıktım, araçların kalkış noktasına gittim. Orada bekleyenler de heyecanla hareket saatini bekliyorlardı. Hareket başladı. İçimdeki isyan ateşi daha da artıyordu kapitalist sisteme, bir kere daha yüzüne tükürmeye, haykırmaya gidiyordum Maraş’a. Ve Maraş’a gelmiştik. Hemen sloganlarla meydana yürümeye başladık. Diğer şehirlerden ve ülkelerden gelen çeşitli kurum ve dernekler vardı. Bütün kitle nefretini haykırıyordu adeta.

Ve alanda toplandık. Bütün kitle sloganlar, alkışlar ve ıslıklarla protesto ediyordu katliamı. Alevi Bektaşî Federasyonu Başkanı Ali Balkız bir konuşma gerçekleştirdi. Olayların tarihi gelişimi, 1978 süreci ve günümüze değindi. Bu olayın tüm suçlularının yargılanması ve cezalarını çekmeleri gerektiğini dile getirdi. Ardından Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı Fevzi Gümüş ve başkan yardımcısı birer konuşma gerçekleştirdiler. Çevredeki evlerden, pencere ve balkonlardan sessizce izliyorlardı. Tabi polis de her zamanki gibi yerini almıştı çevrede. Çok sıkı önlemler alınmıştı.

Bizim kitleden yaklaşık 150 metre ileride 500 kişilik ülkücü faşistler toplanmış aynı katliam dönemindeki gibi sloganlarını atıp tekbir getiriyorlardı. İki grubun arasına polis barikat kurmuştu. Adeta tasmalarla bağlanmış aç yırtıcılara benziyorlardı. Ağzlarından salyalar akıtan bu gürhün Maraş Katliamını yapan güruhtan eminim hiçbir farkı yoktu. Ardından konuşmalar sona erdi kısa bir süre sonra otobüslere binilerek yola çıkıldı. Faşistler sürekli yer değiştirerek saldırı planları yapıyorlardı. Yollar trafiğe kapatıldı ve yola koyulduk.

Aldığımız haberlere göre polisler faşistlere gaz bombasıyla müdahale etmiş. Anlaşılan o ki Maraş Katliamı’ndakinin aksine bu sefer faşistlerin tasmaları sermaye babaları tarafından sıkı sıkı bağlanmıştı.

Antep’ten Mücadele Birliği Okuru

19 Aralık Ve Maraş Katliamlarını Andık

19 Aralık ve Maraş... İki büyük katliam! Emekçilere boyun eğdirmek için tertiplenen iki vahşi saldırı!..

İzmir’in Güzeltepe Mahallesi’nde emekçilerle birlikte anmak için harekete geçtik katliamlarda ölümsüzleşenleri. Amaçlarına ulaşamadıklarını bir kez de buradan haykırılım istedik. 25 Aralık günü 16.30’da Güzeltepe Uğur Mumcu Parkı’nda “Maraş ve 19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız/ Mücadele Birliği Platformu” pankartı ile toplandık. Saat 17.00’de basın açıklaması yapacağımız ve “Maraş’ı Unutmadık” adlı tiyatro oyunumuzu sergileyeceğimiz Alevi Yol Derneği’ne doğru yürüyüşe geçtik.

Yürüyüş esnasında sık sık “Maraş’ı Unutma Unutturma”, “19 Aralık’ı Unutma Unutturma”, “Dün Maraş’ta Bugün Sivas’ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Bütün İktidar Emeginin Olacak” sloganları atıldı. Mahalleden insanlarında yürüyüşe katılmaları, insanların camlardan dışarıya çıkıp alkışlarla karşılamaları, sahiplenici davranışlarda bulunmaları çok anlamlıydı.

Alevi-Yol Derneği önüne geldiğimizde günün anlam ve önemi üzerine hazırladığımız basın açıklamasını okuyarak “Maraş” tiyatrosunu sergilemek üzere Alevi Yol Derneği’ne geçtik. Maraş katliamına ilişkin yaşanan olaylardan kısa bölümler ile gerçekleştirdiğimiz tiyatro izleyenleri hem öfkelenirdi hem de duygulandırdı. Tiyatro gösteriminden sonra bir arkadaşımızın kısa müzik dinletisi ile etkinlik sona erdirildi.

İzmir Mücadele Birliği Platformu

Ulukent’te Maraş Anması

24 Aralık günü bir diğer program da Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi’nin(A.T.İ.A) Ulukent Alevi Yol Derneği’nin düzenlemiş olduğu Maraş Katliamı anmasına tiyatroları ile katılması oldu.

Etkinlik, katliamda ölenler için saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından “Maraş’ı Unutmadık” adlı oyunu ile A.T.İ.A sahneyi aldı.

178. Sayı / 29 Aralık 2010 - 12 Ocak 2011

Ardından Derneğin çocuk yaştaki bağlama öğrencilerinden oluşan grubunun müzik dinletisine geçildi.

Sonrasında A.T.İ.A bu sefer 19 Aralık ile ilgili “Dört Ateşten Gün” adlı oyununu sergiledi. Herkes tarafından büyük bir beğeni ile izlenen tiyatrolar ardından, dernek başkanının bağlama ile kısa müzik dinletisi ile devam eden etkinlik, semah gösterisi ile son buldu.

İzmir Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi

UPS Eylemlerine Devam Ediyor

18 Aralık:

Bundan 237 gün önce mücadele yoluna başlayan UPS işçileri, ilk günkü heyecan, coşku ve kararlılıklarıyla aynı yolda başı dik yürümeyi sürdürüyorlar.

Bizler Mücadele Birliği olarak 18 Aralık Cumartesi günü saat 10.30'da Stadyum Metro'dan işçilere doğru yürüyüşe geçtik. Yolun belli bir kısmında bizler slogan atmadan yürürken sanayide çalışan işçiler "bugün neden sessiz yürüyorsunuz" diyerek her hafta geçişimizde sloganlarımızı duymaya alışık olduklarını gösterdiler bize. Bunun üzerine bizler de sloganlarımızı atmaya başladık.

Saat 11.00'de Aktarma Merkezi ana kapısına doğru pankartla ve sloganlarla yürüyüşe başlandı. Aktarma Merkezi kapısına gelindiğinde Şükrü Başkan megafonu alarak destek veren herkesi selamlayarak başladı konuşmasına ve mücadeleleri zaferle sonuçlanana kadar eyleme devam edeceklerini vurguladı. Ardından, "Amerika'dan İngiltere'ye, Arjantin'den Filipinler'e, Brezilya'dan Fransa'ya, Almanya'ya değin dünyanın dört bir yanından işçiler, sınıf kardeşlerimiz bu onurlu mücadeleye destek sundular, dayanışma verdiler ve UPS işçilerinin haklı taleplerinin karşılanması için mücadeleyi yükselttiler... Ancak ve ancak işçi sınıfının kölelikten kurtuluşunun da ulusal ve uluslararası çapta işçi sınıfının enternasyonal birliği ve birlikte mücadelesiyle başarıya ulaşabileceğinin inancıyla bu dayanışmayı geliştirmek ve sürdürmek hepimizin görevidir" dedi. Şükrü başkanın konuşmasının arasında İHD İzmir Şubesi ve Buca taşeron işçileri konuşma yaptılar.

Geçen hafta 16 Aralık'ta yapılması planlanan küresel eylem, şu an UPS'yle başlayacak olan görüşmelerden dolayı ertelenmişti.

25 Aralık:

Eylemin 244. günü. 15 Aralık gününe kadar UPS kargo şirketinden olumlu bir adım bekleyen direnişteki UPS işçileri, geçen 10 günde görüşmelerin başladığını ve olumlu yönde devam ettiğini söylüyorlar.

25 Aralık günü Stadyum Metro durağından UPS Aktarma Merkezi'ne sloganlarla geldik. İşçiler de "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşıladılar bizi. Tümtis İzmir Şube Başkanı Buca taşeron işçilerinin mücadelesini selamladı ve yanlarında olan herkese teşekkür etti.

Sözü alan Buca Taşeron işçileri de, "Biz bu direnişi zaferle sonuçlandırıncaya kadar Buca'da olacağız. Açık ve net söylüyoruz, ya orda bitecek ya da biz öleceğiz... Bir direnişte

nasıl mücadele edileceğini biz direnişte öğrendik" dediler.

Son olarak da DİK'in (Devrimci İşçi Komitelerinin) 26 Aralık Pazar günü Taşeron Karşı İşçi Dayanışma Derneği'nde yapacağı "Emeğin Dünyasını Kuralım" işçi toplantısına davet edildi işçiler.

Konuşmalar sık sık "UPS'ye Sendika Hailaylarla Girecek", "Sendika Girecek Kölelik Bitecek", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Sendika Girecek Kölelik Bitecek", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Direne Direne Kazanacağız", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz" sloganları ile kesildi.

Mücadele Birliği / İzmir

İzmir Kesk Şubeler Platformu'ndan Basın Açıklaması

14 Aralık Salı günü İzmir KESK Şubeler Platformu, Torba Kanunu Tasarısını protesto için bir basın açıklaması düzenledi.

Basın açıklaması saat 12.00'de Konak Sümerbank önünde toplanılarak AKP İl binasının önüne yürüyüşle başladı. "Yürüyoruz Onurlu Bir Gelecek İçin Yürüyoruz" çağrısıyla başlayan yürüyüş sırasında, "KESK Şubeler Platformu" pankartı açılırken "Hükümet Yasası Al Başına Çal", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Yaşasın Sendika Mücadelemiz" sloganları atıldı.

Yürüyüş sırasında ıslıklı ve alkışlı protestolar yapıldı. AKP il binasının önüne gelindiğinde sloganlar tekrar haykırıldıktan sonra basın açıklaması KESK dönem sözcüsünün konuşmasıyla devam etti.

KESK dönem sözcüsü bu tür yasa tasarılarının toplumun yaşamını daha da olumsuz etkileyeceğini ve bu uygulamalara dur denmesinin gerekliliğini dile getirdiği konuşmasının ardından "Biz Çocuklarımızı Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz" sloganıyla eylem bitirildi.

Eylemde dikkat çekici şeylerden biri de çok yoğun polis ablukasının olmasıydı.

Mücadele Birliği / İzmir

Emekçiler Torba Yasaya Karşı Sokakta

İstanbul

Belediye işçileri Anadolu Yakası'nda 22 Aralık Çarşamba günü bir basın açıklaması yaptılar.

Hasanpaşa, Kadıköy Belediye binası önünde toplanan Genel-İş üyesi belediye işçileri "Özelleştirmeye, Taşeronlaştırmaya, Ödünç İşçiliğe, Esnek Çalışmaya Hayır – DİSK Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı" yazılı pankart ve yasayı protesto eden dövizleriyle başlattıkları eylemde "Torba Yasası Geri Alınsın", "Hükümet Yasasını Al Başına Çal", "Susma, Sustukça Sıra Sana Gelecek", "İş, Ekmek Yoksa Barış da Yok", "İşçi Memur Elele Genel Greve" sloganları atarak Kadıköy Postanesi önüne kadar yürüdüler.

Burada meclise sevk edilen torba yasanın içeriği hakkında açıklama yapılarak protesto edildi. Basın açıklamasını Genel-İş Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı Kemal İkisirli okudu. Açıklamada "Tasarı yıllardır yerel yönetimlerde çalışan işçileri hedefliyor. Hükümet 2004 yılında icat ettiği norm kadronun üstündeki tüm işçileri söz konusu kurumlara gönderecek. Ayrıca gönderilecek işçiler norm kadro üstündeki işçilerle de sınırlı kalmayıp, belediye işçileri ihtiyaç fazlası personel denilerek de bu kurumlara gönderilebilecek. Belediye yönetimleri ve il özel idare yöneticilerinin ihtiyaç fazlası personel dediği işçiler, vali veya görevlendireceği vali yardımcısının başkanlığında, il emniyet müdürü, defterdar, il milli eğitim müdürü, Türkiye İş Kurumu il müdür ve il mahalli idareler müdüründen oluşan bir komisyon tarafından değerlendirilerek Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün taşra teşkilatındaki sürekli işçi kadrolarına Vali tarafından atanacaktır. Atamaları tebliği edilen işçiler beş gün içinde yeni görevlerine başlamak zorunda kalacak ve gittikleri yerde hizmetli sıfatıyla istihdam edilecektir. Bu süre içinde yeni kurumunda işe başlamayan işçilerin atamaları iptal edilerek İş Kanununun 17. maddesine göre iş sözleşmeleri feshedilecektir" denilerek

yasanın içeriği açıklandı.

Bu yasayla belediyelerde çalışan işçilerin sendikasız, toplu sözleşmesiz, çalışmaya mahkum edilecekleri, sözleşmeleri bittiği anda sahip oldukları ekonomik ve sosyal hakları kaybedecekleri, tüm belediye hizmetlerinin piyasa hizmetine dönüştürüldüğü ve emekçi kesimlerin belediye hizmetlerinden daha az yararlanmasına bazı durumlarda ise hiç yararlanamamasına neden olacağı vurgulandı. Tüm sendika, konfederasyonlar, siyasi partiler ve emekten yana olan tüm kişi ve kuruluşlar bu yasaya karşı mücadeleye çağrıldı.

Basın açıklamasına siyasi partilerden temsilciler, Devrimci İşçi Komiteleri, Mücadele Birliği Platformu, Ataşehir Belediyesinde işten atılan işçilerden temsilciler ve yazar Hasan Kıyafet destek verdiler.

Sloganlarla yasa protesto edilerek, "Bugün buradayız ve bunu sağlayana kadar ülkenin her yerinde eylemlerimizi sürdüreceğiz. Yerel yönetimlerde çalışsınlar ya da çalışmasınlar tüm işçileri bu son dönemde torba yasa ile başlarına geçirilecek çuvala engel olaya çağırıyoruz" denilerek basın açıklaması bitirildi. Daha sonra sendika temsilcileri yasanın iptali için yazılan dilekçeleri postaya verdiler ve eylem sona erdi.

İzmir Belediye-İş

14 Aralık Salı günü saat 12.00'de Belediye-İş Sendikası İzmir Büyük Şehir Belediyesi önünde toplanarak "TORBA KANUN TASARISI" yasasına ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Buca Belediyesi önünde 20 gündür geceli gündüzlü direnişte olan taşeron işçileri eyleme destek verdiler. Onlar da Belediye işçilerinin mücadelesini selamlamaya gelmişlerdi. Belediye-İş Sendikası adına basın açıklamasını okuyan 6 Nolu Şube Başkanı Buket MERTOĞLU "Bilindiği üzere bazı alacakla-

rın yeniden yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve diğer bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamele ilgili değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı TBMM'ye sunulmuştur. Esnek çalışma modelinin yaygınlaştırılması ve yerleştirilmesine yönelik birçok hüküm ihtiva ettiği, norm kadro ve ihtiyaç fazlası adı altında binlerce belediye ve il özel idare işçisinin keyfi olarak başka kurumlara naklini sağlamaya yönelik hükümler içeriyor. Tasarıda belediyelerde ihtiyaç fazlası olan işçilerin başka kurumlara atanacağı öngörülmüştür" denildi.

Basın açıklamasının ardından eylem sloganlarla sonlandırıldı. 20 gündür Buca Belediyesi önünde direnişte olan Buca taşeron işçilerine de değinildi. İşçilerin haklı mücadelesi selamlanarak eylem sona erdirildi.

DİSK Genel İş

Genel İş 5 Nolu Şubesi 17 Aralık günü saat 17.30'da "Torba Yasa Tasarısı" ve 20 yıllık bir Buca Belediyesi çalışanının işten çıkarılmasıyla ilgili basın açıklaması düzenledi.

Buca Belediyesi'nin bahçesinde yapılan basın açıklamasında "Belediye İşçisi Köle Değildir", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Hükümet Yasasını Al Başına Çal" sloganları atılırken Buca taşeron işçileri basın açıklamasına destek sundular.

Basın metnini okuyan Genel İş 5 Nolu Şube Başkanı şunlara değindi; "hükümet bu yasayla belediye işçilerini tasfiye edecek, işçiler sendikasız, toplu iş sözleşmesiz çalışmaya mahkum edilecekler, belki de Tekel işçileri gibi 4/C pozisyonuna alınarak, geçici personel statüsüyle ne işçi ne memur olmadan çalıştıracak ve birkaç yıl sonra da işlerine son verilecektir."

Basın metninin okunmasından sonra basın açıklaması sona erdirildi. □

DİSK Eyleminde Buca Temizlik Park-Bahçe Direnişçileri

22 Aralık günü saat 14.00'de Basmane'de bulunan Genel-İş sendikası önünde toplanan DİSK'e bağlı sendikalar, KESK ve TMMOB, Torba Yasa'yı protesto etmek için kitlesel bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasına direnişinin 28. gününde olan Buca Belediyesi Temizlik ve Park Bahçe işçileri, Çiğli Belediyesi Kafesan Emekçileri, Mücadele Birliği, Alınteri, BDSP, Halk Cephesi ve kimi siyasi partilerle, kitle örgütleri eyleme katıldı. Genel-İş'in önünden "Torba Yasa'yla Haklarımız Çalınıyor İzin Vermeyeceğiz" pankartıyla yürüyüşe geçen kitle, yolu çift şerit kapatarak Konak Meydanı'na doğru yürüdü.

Mücadele Birliği, Alınteri, BDSP ve Halk Cephesi Buca işçileriyle beraber yürüdüler. Konak Meydanı'na gelindiğinde DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi basın açıklaması yaptı. Basın metninin okunduğu sıralarda Mücadele Birliği okurları yoğun bir şekilde Mücadele Birliği dergisi ve Buca Belediyesi Temizlik ve Park Bahçe işçilerinin hazırladığı bildirileri dağıttı.

Eylem boyunca en dikkat çekici olay, CHP yöneticileriyle kol kola en önde yürüyen DİSK yöneticileri idi. Kitlenin sonlarında bulunan Buca Belediyesi Temizlik ve Park Bahçe işçileri, kitlenin içinden geçerek önlere doğru sloganlarıyla yürüdüler özellikle "Buca'dan Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganı sık sık atıldı. Buca işçileri kürsüden söz hakkı istedi. DİSK yöneticileri işçilerin bu talebini görmezden geldiler. Bunun üzerine işçiler DİSK Genel Başkanının konuşması boyunca "Atılan İşçiler Geri Alınsın" ve "Atılan İşçiler Kürsüye" sloganlarını attılar. Buna rağmen DİSK yöneticileri CHP'li Belediyenin attığı işçileri görmezden gelmeye ısrarlı ve kararlı bir şekilde devam ettiler. Buna karşılık işçiler kürsüye doğru yürüdüler. Bazı sendikacılar işçilerle sözlü tartışmaya girdiler. Sendikacılar sözlü tartışmasında işçilere "Gidin işinize bakın", "Bu yaptığınız yanlış" diyerek işçileri muhap tap almadılar.

Bütün bu tartışmalar boyunca devrimciler işçilerin hep yanındaydılar. Sendikacıların CHP'ye toz kondurmayan, işçileri yok sayıp kürsüden işçilere söz hakkı vermeyen anlayışları gayet dikkat çekiciydi. Torba Yasası protestosu, işçilerin sendikacıları protesto etmesiyle bitti. □

Çivi İşçileri Direnişe Devam Ediyor!

Mersin'de sendikalı olmak istedikleri için işten atılan Akdeniz Çivi işçileri, günler öncesinden direnişe başlamışlardı. Ağır çalışma koşullarına maruz kalan 86 işçi çalıştıkları iş yerinde çektikleri sıkıntıları şöyle anlattılar.

— Çivi fabrikasında 12 saat çalıştırılıyorduk. Yemek ve çay molaları verilmiyordu. Yanı sıra yemek yiyecek yerimiz olmadığından fabrikanın kuytu köselerinde yemek zorunda kalıyorduk. Tabii yanımızda demir sopalarımız olmadan onu da yiyemiyorduk çünkü fabrika çok pis ve aç olan sadece biz değildik, fareler de bize eşlik etmek istiyorlardı. Bundan kaynaklı yanımızdan demir sopaları eksik etmiyorduk. Ne de olsa çivi ve tel fabrikası, demir sopadan çok ne var! Daha sonra arkadaşlarımızın sendikalı olursak çalışma koşullarımızın düzeleceğini söylemeleri üzere direnmeye başladık ve kazanana kadar direnişimize devam edeceğiz...

— 12 saat çalıştığımız yetmezmiş gibi bir de tehditlerle mesaiye bırakılıyorduk. Bazı arkadaşlarımla benim haftanın 5 günü 14 saat çalıştığımız da oluyordu. Yanı sıra hafta sonu izinlerimiz de yoktu. Haberimiz olmadan Pazar günleri bile bizi mesaiye yazıyorlardı. Ailemizle geçirmeyi planladığımız hafta sonumuz da berbat oluyordu. Yıllık izin kullanmamamız için de yılbaşlarından önce bizlerden zorla imza topluyorlardı. Geçen yıllarda imza atmamak istemeyen arkadaşlarımız da işten çıkarıldılar. Biz de bu yıl anladık ki, kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Onu var eden de bizim alaşağı edecek olanda bizleriz direnişimize yılmadan ve kazanana kadar devam edeceğiz...

— Ben 16 yıldan beri bu fabrikada çalışıyorum. 16 yıl önce burası küçük bir atölye olarak işe başlamıştı, ben o zaman yine asgari ücretle çalışıyordum ve şimdi birçok bloktan oluşan bir fabrika haline gelmesine rağmen yine asgari ücretle çalıştırılıyordum. Anladım ki bu düzende çok çalışsan çok kazanmıyor. Bizleri çok çalıştıranlar çok kazanıyor. Bunca yıl kazandığım hiçbir şey olmadı bundan sonra da hakkım olanı alana kadar direnişe devam edeceğim...

İşçi arkadaşların anlattıkları bu sistemin gerçek yüzünü ortaya seriyor. Bu çalışma koşullarına rağmen, yine de işlerine dönebilmek amacıyla imza kampanyası başlatmak için Mersin valiliğine ve emniyete imza standı açacaklarını bir hafta öncesinden bildirmişlerdi. Fakat günler sonra validen gelen açıklama şöyleydi: "Sizin işten atılmanız kamuoyunu ilgilendiren bir durum değil" Yani valinin dediğini açıklayacak olursak, "işsizlik halkın sorunu değil" diyor. İşçi arkadaşlar valilikten gelen açıklamanın ardından emniyet müdürlüğünden de değişik bir açıklama yapıldı. Emniyet müdürü: "stant açmamanızı rica ediyoruz, aksi takdirde..." diye açıklamasını yaptıktan sonra, direnişlerini kararlılıkla sürdürmeye devam eden işçiler, patronun da toplantılara gelmemesi üzere 16 Aralık tarihinde Metal-İş Sendikasında basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasının ardından stant açarak imza toplamaya başladılar. Mersin halkı bu duruma duyarsız kalmayarak işçilerin yanında olduklarını göstermeye başlamışlardı ki, sivil polisler, 8 işçi arkadaşın kimliğini alarak GBT sorgulaması yapacaklarını iddia ettiler. Bütün amaçları imza veren insanları tedirgin etmekti fakat bunu başaramadılar.

Hava kararına kadar işçi arkadaşlar bildirilerini dağıtmaya ve stantları başında imza toplamaya devam ettiler.

İmza kampanyaları on beş gün sürecek olan işçiler gelecek süreçte sistemin onlara neler sunacağını tahmin ederek her türlü şeye hazır olduklarını dile getirdiler...

Mücadele Birliği / Mersin

Direniş Güncesi

18. Gün:

Bugün 12 Aralık Pazar. Herkeste Pazar günlerinin rahatlığı ve uyusukluğu var.

İzmir Sendikalar Birliği işçilere destek için lokantadan günde üç öğün yemek yiyebilecekleri üç günlük yemek fişleri almış. İşçiler de sabah kahvaltısını çorba ile yapmak üzere lokantaya doğru ilerlediler. Haftasonu olduğundan belediye biraz gevşek. Biz de bunu fırsat bilip duvarlarımızı örmeye başladık. Önce mutfağımızdan başladık, ne de olsa mutfağın çadırlarına karışmıyorlarmış. Öyle sanyorum ki artık insanlar evimizin burası olduğunu benimsediler. Önceleri geçerken soru dolu bakışlarla bakanlar şimdi ellerinde çay, şeker ve sıcak çorbayla ziyarete geliyorlar. Elbette işçi arkadaşlarda 'ev' anlayışı oturmamış, oturmalım. Burası işçilerin kavga alanıdır.

Saat 13.30'a doğru ziyaretçiler yavaş yavaş gelmeye başladı. ÇHD işçilere hukuki süreçle ilgili bilgilendirme ve sunum yapmak üzere direniş yerine ziyarete geldi. Direnişteki işçilerle halen taşeronda çalışan işçiler bir araya gelerek süreç üzerine tartışarak ortak yaklaşımlar benimsediler.

Saat 16.00-17.00 gibi Manisa Celal Bayar Üniversitesi'nden bir grup öğrenci işçileri ziyarete geldi. Yine bu saatlerde UPS direnişçisi bir işçi eşiyile beraber eşinin hazırladığı sıcak böreklerle eylem yerine geldiler.

Akşam saatlerinde TÜMTİS Şube Sekreteri Cafer Kömürcü de bir önceki akşam gibi işçileri ziyarete geldi. Gün içinde farklı zaman aralıklarında emekçiler ellerinde çay, şeker ve böreklerle direniş yerine gelerek işçilere destek sundular.

Gecenin ilerleyen saatlerine doğru Diyarbakır, İstanbul ve İzmir'den Tekel işçileri geldi. Tekel işçileriyle verimli ve hoş sohbetler yapıldı.

Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak bu gece de eylemin başından beri olduğu gibi direnişçi işçilerin yanında nöbetçiyiz. Gece saat üçte ellerinde çaylarla Buca'nın emekçilerinden insanlar yine ziyarete geldiler. İşçilerin kararlılığı, direnci ve umudu gün geçtikçe daha da çelikleşerek dondurucu soğuğa rağmen devam ediyor.

19.Gün:

Sabah erken saatlerde işlerine gidenlerin günaydınlarıyla ve destek imzalarıyla merhaba diyoruz güne. Kimi imzasını atıp direniş a-

teşinde beş dakika sohbet edip işyerine doğru yola koyuluyor.

Saat 10.00 civarında bir emekçi kadın elinde poğaçalarıyla işçilere kahvaltılık getirdi. Ateşimizin başında soğuktan korunmak istediğimiz sırada kar yağmaya başladı. Yoğun kar yağışı altında direnişin ateşi başında 19. günümüzü yarılдық. İzmir'in diğer ucundan Buca'ya kadar evinde pişirdiği çorbasıyla bir anamız işçileri ziyarete geldi. Bin bir emekle pişirdiği çorbasından yudumlarken, annenin bu direnişin bir parçası olmanın mutluluğu yüzünden okunuyordu. Gün boyu bireysel destek ziyaretlerinin yanı sıra gruplar halinde de destek geliyordu işçilere.

Bugün işçilerin iki tanesi sendikaları do-laşmak üzere öğleden çıktılar. Ertesi gün yapılacak basın açıklamasına çağrı yapmak üzere gittikleri sendikaların desteklerini bekle-diklerini dile getirdiler.

Akşam saatlerinde Buca Belediyesi işçi temsilcileri ellerinde çay ve şekerleriyle işçileri ziyarete geldi. Yine bu saatlerde direnişlerinin 232. gününde olan UPS kargo işçileri de grup halinde işçileri ziyarete geldiler. Neredeyse gün boyu sloganların hiç atılmaması dikkat çekiciydi. İşçilerde de gelen destekçilerde de soğğun vermiş olduğu bir durulma göze çarpıyordu. Akşam saatlerinde üçerli beşerli gelen destekçilerle ateş başında yapılan hoş sohbetlerle ve Haydar abinin doğaçlama türküleriyle yine gece olmuştu.

Bir gün daha yerini yeni güne bırakmak için usulca kayıp gidiyor avuçlarımızdan. Yarın yeni bir gün, yeni umutlarla, yeni kavgalarla geçecek çetin bir gün. İşçilerde her

geçen gün mücadele deneyimi ve azmi giderek yükseliyor.

20. Gün:

Sabah saatlerinden itibaren işçiler 16.30'da yapacakları basın açıklamasını ve çadır kurma eylemini konuşuyor tartışıyor ve fikir alışverişi yapıyorlardı. Buca halkının her geçen gün işçilere desteği artıyor.

Öğlen 12.00'de Belediye İş'in "Torba Yasa Tasarısı"na protesto etmek için yapacağı basın açıklamasına destek sunmak için direnişteki iki taşeron işçisi eylem yerinden ayrıldılar. Öğlene doğru bir ana, bezelyeli etli yemeği ve pilavıyla ziyarete geldi.

Basın açıklaması ve çadır kurma eylemine desteğe gelenler sıcak çaylarını içerek hazır bekliyorlardı. Saatler 16.30'a yaklaştıkça çevik kuvvet, sivil polis ve zabıta ablukası çoğalıyordu. Aynı şekilde saat 16.30'a yaklaşıncan destekçiler de çoğalmaya başlıyordu. Üniversitelerden, liselerden ve birçok kurumdan destekçiler direniş alanına geliyordu.

Saat 16.20'de Buca Belediyesi'nde çalışan zabıta işçileri ilk uyarı geldi. Zabıta müdürü bugün de direnişçi işçilere "Ya bu eşyaları siz kaldırın ya da biz kaldıracacağız!" diyerek tehditkâr bir tutum sergiledi. İşçilerin buna yanıtı da "Biz kaldırmıyoruz!" oldu.

Zabıta eşyalara ve işçilere saldırdı. İşçiler bunun üzerine omuz omuza girerek "Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganını atarak direnişe geçtiler. Eşyaları zabıta aracına koymaya başladıkları andan itibaren, direnişteki işçiler ve desteğe gelen Devrimci İşçi Komiteleri'nden bir işçi zabıta araçlarından eşyaları

caddeye atarak çıkarmaya başladılar. Caddeye atılan eşyalar ve pankartla yol kesilip “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Yaşasın Onurlu Mücadelemiz” sloganları atıldı. Bu sırada zabıta geri çekildiler ve işçiler tekrar direniş alanına çıkmaya başladı. Çevik kuvvet, işçilerin etrafını sardı ve bu esnada özel güvenlik saldırıya geçti.

Yoğun arbede sırasında bir Mücadele Birliği okuru başına, dirseğine ve böbreklerine aldığı darbeler sonucu ambulansla hastaneye kaldırıldı. Bu sırada çevik kuvvet işçileri ve bir kısım destekçileri çember altına almıştı. Çatışmalarda yol trafiğe kapatıldı.

Tam iş çıkış saatiydi. Yoldan geçenlerin meraklı bakışları altında işçiler polis çemberine alındılar. Çember ise desteğe gelen kitleler tarafından sarılmıştı. İşçiler 1 saate yakın yolu tek şeritli trafiğe kapalı tutarak desteğe gelenlerle beraber Avusturya İşçi Marşını, Çav Bella'yı, Venceremos'u haykırıyordu. Marşlar arasında sloganlar atıldı.

Yaklaşık bir saatlik bekleyişin ardından Tümtis Başkanı Şükrü Günseli, 7 işçi ve iki Mücadele Birliği okuruyla beraber birkaç kişi de işçilerle Şirinyer Karakoluna gidip suç duyurusunda bulunmaya gittiler. Bunun ardından polis barikatı açılarak yürüyüş başladı. Direniş alanından karakola kadar kendi pankartlarıyla, ajite ve sloganlarla yürüdüler işçiler. Yürüyüşe başladığında işçiler sloganlarını daha gür bir şekilde haykırırken ajite konuşmaları da yaptı. Dar ve karanlık sokaklardan geçerken sloganlarını en gür sesleri ve öfkeleriyle atan işçiler ve onlara desteğe gelenler, Buca halkının merakı ve işçilerin ne yapmaya çalıştıklarını anlamaya çalışan gözlerle karşılaştılar. Forbes caddesinden geçerken sık sık ajite konuşmaları yapılırken esnaftan da işçiler alkış aldı. Birkaç gün içinde şikayet dilekçelerini verecek olan işçiler direniş yerine döndüler.

Buca Cezaevinin önünden itibaren sloganlarıyla yürüyen işçiler, onları bekleyen destekçilerle beraber sloganlarla Buca sokaklarını inlettiler. Eylem yerine gelen işçilerin ilk yaptığı şey çadır kurmak oldu. Yoğun polis ablukası devam ediyordu. Çadır kurulumuna müdahale etmek isteyen polis işçilere kibar (!) bir şekilde çadırı kaldırmalarını aksi taktirde müdahale edeceklerini söylerken bu tartışmalar yaklaşık 45 dakika sürdü. Bu sırada destekçiler hem sloganlarıyla hem de türküleriyle halaylar çekerek ortamı sıcak tuttular.

İşçi Komitesi toplanarak çadırı ilgili görüştüğünden sonra komite olarak çadırın bugünkü kaldırılmasına karar verdiler. Çadırın kaldırılmasından sonra polis ablukası biraz azaldı ama gece boyunca birçok çevik otobüsü, toma ve gözaltı aracı belediye etrafından ayrıldı. Gece destek için gelenler de işçile-

rin yanından ayrılmadılar. Tekrar eylem yerine getirdikleri battaniyelerle yorulanlar dinlenmeye çekilirken, yakılan ateşin etrafında sabahlayanlar da oldu.

Ayrıca, Mücadele Birliği okurları gece geç saatlerde hastaneden çıkarak direniş yerine geldiler. Birinin kasıklarına darbe gelirken, diğerinin sol kolunda iç kanama, kafada beş yerde şişlik, sağ kalçada morluk ve böbreklerde hasar tespit edildi. Diğer yaralıları da işçilerin direniş yerine gelerek sabaha kadar nöbet tuttular. Okurlarımızın sağlık durumu iyiye gidiyor.

21. Gün:

Evet, kavga gerçekten de bitmemiş daha yeni başlıyordu. Dün akşam saatlerinde polis, zabıta ve özel güvenlikçilerin işbirliği ile işçilere saldırılmasından sonra Buca taşeron işçileri bugüne daha kararlı bir şekilde başladı.

Sabahın ilk ışıklarını yüzümüze vurduğu zaman ilk günkü disiplinleriyle işçiler kalkıp muntaka temizliğine başladılar. Daha sonra sıcak çay olmadığından (tüp ve çaydanlığı da zabıta almıştı) marketten aldığımız meyve suyu ile kahvaltımızı yaptık.

Saldırısı haberlerden dinleyen Buca halkı gelmeye başlamıştı kahvaltı esnasında. Gün içinde sürekli gelenler oldu. Odun, tahta parçaları geliyordu. Hava soğuk ve mücadele uzun soluklu geçecekti artık.

Buca Belediyesi iç tartışmalarla kaynıyor, işçiler de karalılıklarından ödün vermiyordu. Öğlene doğru İşçi Komitesi, kendi arasında toplanıp dünkü saldırıya ilişkin basın açıklaması kararı aldılar. Kimisi medyaya haber vermek için, işçiler ise sendikaları dolaşıp basın açıklamasının haberini vermek için koşturmacadaydı.

Basın açıklamasına İzmir Sendikalar Birliği ve devrimci kurumlar sloganlar atarak başladılar. Dünkü saldırıdan olsa gerek, 20 gündür gelmeyen burjuva medya ilgi göstermişti bu kez. Açıklamayı yapan işçi “Basın açıklamasını bu kez megafonsuz okuyacağız, çünkü megafonlarımız zabıta tarafından çalınmıştır” diyerek başladı. Ve açıklamasını “CHP genel başkanı Kemal KILIÇDAROĞLU taşeronlaşmaya ve sendikası çalışmaya

karşı olduğunu söylüyor fakat ülkemizin dört bir yanında bu tarzdaki direnişlere polis ve zabıta nasıl azgınca saldırıyorsa Buca Belediyesi de aynı şekilde işçilere, ailelerine ve destekçilerine saldırmıştır.

Bu çirkin saldırıları kınıyor ve sorumlularını istifaya davet ediyoruz. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin bize dayattığı taşeronlaştırma ve sendikasız çalışma koşullarını ancak birleşik ve örgütlü bir mücadele ile püskürtebiliriz” diyerek bitirdi. Basın açıklamasının ardından kitle sloganlar attı ve kavga halayları çekti.

Gecenin ilerleyen saatinde işçiler ve destekçiler saldırı üzerine sohbet ettiler. Medyanın gündemine oturduklarını belirtip, 20 günde yapamadıkları çağırısı bir günde yapmış olmanın, kitlelere seslerini duyurularının önemine değindiler. İşçiler hem saldırı gününü değerlendiriyorlardı hem de önümüzdeki günlerde neler yapacaklarını... Şu an en öncelikli sorunları ise çadır kurmak ve nasıl yapacakları üzerine kafa yoruyorlar.

22. Gün:

Sabah saat 07.00 gibi günün hareketliliğinin başladığı saatler de işçiler yavaş yavaş uyanmaya başladılar. Gece nöbetçi kalan arkadaşlar çayı demlemişlerdi ve sabahın erken saatinde işe giden bir emekçi annemizin yaptığı “pişi”lerle kahvaltımızı yaptık. Kahvaltı sonrasında yağmur yağmaya başladı. Üç gün sağanak yağışlı olduğunu bildiğimiz için eşyaları naylonla örttük.

Aşırı yağın yağmur işçileri zor durumda bıraktı. Baştan aşağı ıslanan işçiler ateş başında ısınmaya çalıştı. Gün içinde üçerli beşerli birçok ziyaretçinin geldiği direniş yeri hiç boş kalmıyor. Özellikle iki gün önceki saldırıdan sonra Buca halkının eyleme ilgisi daha da arttı. İşçilerin dediği gibi iki gün önceki saldırı kamuoyunda büyük bir yankı uyandırdı. Bunu olumsuz hava koşullarına rağmen gün içinde desteğe gelen birçok insandan görüyoruz.

Öğleden sonra İnşaat Mühendisleri Odası'ndan (İMO) genç mühendisler geldi. Ayrıca inşaat mühendisleri direnişteki UPS işçileriyle ilgili gerçekleştirecekleri panele de Buca taşeron işçilerini davet ettiler.

Öğleden sonra saat 16.00 civarlarında yağmurun hızlanmasına karşılık işçiler yine mutfak malzemelerinin üzerinde bulunan naylona tahta çubukları bağladılar. Bunu gören sivil polisler hemen leş görmüş gibi üşüştüler işçilerin başına. Bir saate yakın süren tartışmaya rağmen işçiler tahta çubukları sökmediler. Bu sırada iki teyze ellerinde tencereleriyle tarhana çorbası getirmişlerdi. Polisin bu tutumu teyzelerde bile polise karşı bir öfke yarattı.

Buca Taşeron İşçileri

Bu olaydan hemen sonra işçileri BDP Buca İlçe örgütü ziyarete geldi. BDP Buca İlçe başkanı ve yöneticiler işçilerin bu mücadelesini selamladıklarını ve sahiplendiklerini ve Pazar günü işçilerin yapacakları basın açıklamasına kitlesel katılacaklarını dile getirip eylem yerinden ayrıldılar.

Yağmurun hızını iyice arttırdığı sırada yağmura inat belediyenin öbür tarafından "Buca İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiye Uzanan Eller Kırılсын" sloganları duyulmaya başlandı. Karşıyaka Örnekköy Şantiyesinde ve ardından 52 günlük Ankara Ölüm Yürüyüşü'nde işçi sınıfının mücadele tarihine önemli bir deneyim kazandıran Kent AŞ. işçileri idi gelen. Ellerinde kahvaltı malzemeleri, çay ve şekerle gelen Kent AŞ. işçileri eylem yerine coşku kattılar. Sıcak çayla birlikte Kent AŞ. İşçileri kendi mücadelelerinden deneyimler aktardılar. Ayrıca DİSK Genel İş'in kendilerine olduğu gibi Buca işçilerine de destek olmadığını dile getirerek Genel İş'in bu tutumunu eleştirdi Kent AŞ işçileri.

23.Gün:

Saat 07.00 olduğunda "koğuş kalk" sesleri yayılmaya başladı başımızda. Hala çadır kurma kurmama sohbetleri sürerken, işçiler bir baktı ki çadır kurulmuş bile. Haydar abinin sabah sabah bununla ilgili yaptığı hoş espriler ve sohbetler ardından, sivil polisler damladılar, "naylonu kaldırın" diye. İşçiler de eşyalarının naylonun altında olduğunu ve yağmurun yağacağını söyleyerek geçitirdiler sivilleri. Dört işçi işe iade davası açmak üzere direniş yerinden ayrılırken üç işçi direniş yerinde kaldılar. Direniş yerinde üç işçinin kaldığını gören siviller tekrar işçilerin yanına geldiler. "Naylonu kaldırmalarını yoksa çevik kuvveti çağıracağız" söyleyerek işçilerin nabzını ölçen sivillere işçilerin yanıtı gayet netti, "kaldırmıyoruz". Bu olaydan sonra iki gün önceki saldırı gibi kendilerine saldırılmamasını bekleyen işçiler basına, demokratik kitle örgütüne, üniversite öğrencilerine, sendikalara ve direnişteki UPS kargo işçilerine haber verdiler. Ama beklentiler boşa çıktı! Bütün gün bekledikleri saldırı gerçekleşmedi. Gün içinde işçiler herhangi bir gerginlik olmaması

için esprisine yağmur duası ettiler, yağmur yağsa da çevikler gelmeseler diye!

Saldırı olma ihtimalini duyan birçok kişi eylem yerine desteğe geldi. Saat 17.00'de DİSK Genel İş 5 Nolu Şube, Torba Yasayla ilgili Buca Belediyesi önünde bir basın açıklaması düzenledi. Buca taşeron işçileri de basın açıklamasına destek sundular. Tam basın açıklamasının bitiminde "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganı eylem yerinin dışından sokakları ineltmeye başladı. Yol çift şerit trafiğe kapatılırken Buca Cezaevinin önünden yürüyüş başladı.

Buca Belediyesi önünde basın açıklaması yaptılar. "Merbel ve Karbel işçilerinin selamını getirdik size" dedi işçiler. Ve "İşten atılan işçiler işlerine geri dönene kadar yanlarında olacağımızı ve destek vereceğimizi buradan herkese duyuruyoruz. Çalışan, çalışmayan, işçisi, memuru her vatandaşın çocuklarının geleceği için bu sömürü düzeni olan taşeronlaşmaya karşı çıkmaları gerekir. Çünkü taşeron zulümdür; talandır; hak gaspıdır; sömürüdür daha fazla sefalet ve açlık demektir. Bu nedenle bütün emekçiler birleşip taşeronlaşmaya karşı mücadele etmelidir. Herkes bilmelidir ki 'Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz'" diyerek bitirdiler.

Desteğe gelen işçiler elleri boş gelmediler. Kuru gıdadan oluşan bir çanta dolusu erzakı işçilerin mutfağına bıraktılar. Direnişçi işçiler, Pazar günü yapacakları basın açıklamasına çağrı yaptılar.

24.Gün:

Sabah saat 09.30'a doğru üç işçi, direnişlerinin 237. gününü geride bırakan UPS işçilerinin eylemine desteğe gitti. Buca taşeron işçileri UPS işçilerinin mücadelesini selamlarken kısa bir konuşma yaptılar. Ardından çaylarını içip Buca Belediyesi önüne geri döndüler.

Gün içinde destek ziyaretleri devam etti. Önce Aydın Adnan Menderes Üniversitesi'nden öğrenciler gelirken Menemen Eğitim Sen'den eğitim emekçileri ziyarete geldiler. Öğlen saatlerinde DİSK-Emekli Sen'de üç gün önceki zabita, özel güvenlik ve çeviklerin saldırısı sonucu yaralananları tedavi etmek üzere THİV geldi. Tedaviden sonra Sosyal İş sendikası işyeri temsilcileri ziyarete geldi. Eğitim Sen'li emekçi öğretmenler ve Genel İş 5 No'lu Şube'den bir emekçi kadın akşama doğru işçilere yemek getirerek desteklerini sundular.

25. Gün:

Saat 10.00'a doğru uyanan işçiler, yapacakları basın açıklamasının heyecanını duyuyorlardı. Saat 14.00'e doğru işçiler Buca

Şirinyer Tansaş'ın önünden Belediye önüne kadar yürüdüler. "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Susma Haykır Sendika Haktır", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarının atıldığı yürüyüş boyunca direnişçi işçilerden biri sesli ajitasyon yaptı. Yolu tamamen trafiğe kapatan işçiler coşkulu, öfkeli ve kararlıydı. Belediyenin önüne kadar sloganlarla yürüyen işçiler dinlenmek üzere çadırlarına girdiler. Belediyenin önüne gelindiğinde basın metni okundu.

İşçiler, "Taşeronlaştırma işçilerin, emekçilerin birlikteliğini bozmak için, alinteriyle çalışanların üzerinde baskı uygulamak için çıkartılmış bir sistemdir. Taşeronlaştırma, yolsuzlukların üzerini örtmek için kullanılan bir örtüdür. Daha fazla işsizlik, daha fazla yoksulluk, daha fazla açlık demektir. Taşeronlaştırma emekçilerin geleceğinin karartılması, halkın geleceğinin yok edilmesi için emperyalizmin planlı bir saldırısıdır. Bu yüzden diyoruz ki bu saldırıya karşı hep birlikte mücadele etmeliyiz.

.....

Bu haklı ve insani taleplerimiz yerine getirilene kadar mücadelemize yılmadan devam edeceğiz. Bu direnişimizde yanımızda olan tüm dostlarımıza, halkımıza, sendikalara, demokratik kitle örgütlerine ve siyasi partilere teşekkür ediyoruz." dediler.

Kısa bir pandomim gösterisi yapıldı, ardından Ayışığı Sanat Merkezi'nden bir arkadaşımız bir şiir okudu. Bunların ardından işçiler onları desteğe gelenlerle sohbe başladı. Bir yandan da türkülerle halaylar çekilmeye başlandı.

26. Gün:

Bugün, 20 Aralık.14 Aralık'taki saldırıda yaralanan işçi Batgül ve iki Mücadele Birliği okuru sağlık kontrolü için THİV'e gitmek için randevulaşmıştı. Tabi işler programlandığı gibi olmadı. Çadırın kaldırılması için işçi arkadaşlar sivil polislerden uyarı aldı.

İşçi arkadaşlar bu defa daha deneyimli, daha hazırlıklı ve daha kararlı... Birbirlerine çadır kurulduktan sonra aldıkları kararı hatırlattılar. Bir taraftan aranabilecek her yere haber veriliyor, bir taraftan da aşurelerini kaşıklıyorlar! Yarım saat sonra çevik kuvvet polisleri de geldi. İşçiler çadırı sökmeyecekleri, bu defa taviz vermeyecekleri konusunda hem fikirdiler ve gün boyu polisin saldırmasını beklediler. Olası bir saldırıya karşı işçileri her zamanki gibi devrimciler yalnız bırakmadılar.

Gün içinde farklı iş kollarından işçilerden, emekçi kadınlardan, öğrencilerden birçok gelen oldu. Her gelen ziyaretçi sevinçli, umu-

du ve direnci büyütüyor işçilerin bilincinde ve yüreğinde. Öğleden sonra Karabağlar Belediyesi'nden emekçi arkadaşlar ellerinde poşetlerle işçilerin yanına geldiler. Bu mücadeleyi sahiplendiklerini ve fırsatını buldukça işçilerin yanında olacaklarını dile getirdikten sonra direniş çadırından ayrıldılar.

Akşam saatlerinde SES üyesi sağlık emekçileri, işçileri ziyarete geldiler. Ayrıca Tekel işçileri de Buca taşeron işçilerini yalnız bırakmadı.

Saldırı olmasını bekleyen işçilere gün boyu polis yanaşmadı.

27. Gün:

Bugün direnişin 27. günü... Gece nöbete kalan işçi Cihan fırça çekiyor arkadaşlarına, "Her gün işçilerden biri nöbete kalkacak, böyle olmaz arkadaşlar buraya yatmaya değil direnişe geldik. Biraz toparlanmamız lazım." Evet, biraz toparlanmamız lazım, karşımızda 24 saat bizi izleyenler var. Patronuyla, polisleriyle, zabıtasıyla, özel güvenliğiyle, panzeriyle gayet ciddi bir şekilde karşımızda durup her hareketimizi izleyenlere karşı işçinin çelik disiplini gösterilebilir.

Eylemin başından bu yana ilk defa bu kadar az ziyaretçiyle geçirilen bir gün oldu bugün.

Saat 16.00'ya doğru Batıgül ve Cihan İnşaat Mühendisleri Odası'nın (İMO) işçileriyle ilgili düzenlediği panele katıldı. UPS işçilerinden Şahin ve Kemal arkadaşlarla beraber Batıgül konuşmacı olarak panelde yer aldılar. Genelde taşeronu, özelden de UPS işçilerinin eylem sürecini anlattılar, UPS ve Buca Direnişçileriyle beraber biz de söz aldık ve eylem sürecini, nasıl başladığını, nasıl geliştiğini, taşerona karşı mücadelemizi, bu mücadelenin nereden nereye geldiğini anlattık.

İMO, Pazar günkü yürüyüşümüze destek vereceğini de açıkladı.

Saat 18.00'de Taşerona Karşı İşçi Dayanışma Derneği kendi pankartıyla Migros'un önünde toplanarak işçileri ziyarete geldiler.

28. Gün:

Sabahın erken saatlerinde nöbetçiler tarafından herkes uyandırıldı. Kahvaltıya başlamadan "28. Gün" diye yazıldı. İşçilerden biri "30 günü doldurmamıza 2 gün kaldı, zaman hızlı bir şekilde akıp gidiyor" diye söyledi. Bugün DİSK'in Torba Yasa'yla ilgili kitlesel bir yürüyüşü var. İşçiler hem seslerini duyurma hem de kürsüden söz hakkı alma niyetiyle eyleme pankartlarıyla katılma kararı aldılar. Öğlen saat 13:00'e kadar işçiler gelen ziyaretçilerle sohbetler edip gelinen süreci ziyaretçilerine anlattılar.

İşçiler ve destekte bulunan kişiler, DİSK'in saat 14.00'te Torba Yasa'sıyla ilgili yapacağı kitlesel yürüyüşün düzenleneceği Genel-İş Sendika binasının bulunduğu yere yürüdüler. Direnişteki işçiler "Taşeron Sistemi Köleliktir Sendika İstedığımız İçin İşten Atıldık - Buca Belediyesi Taşeron İşçileri" yazılı pankartıyla eyleme katıldılar. Bizler Mücadele Birliği olarak işçilerle beraber yürüdük.

Basın açıklamasının yapılacağı Konak Meydanı'na geldiğimizde işçiler kitlenin arka taraflarından önlere geçtiler. Direnişteki işçiler DİSK'in yaptığı Torba Yasa'yla ilgi eylemde söz hakkı almak istedi. Fakat DİSK yöneticileri talebe kulaklarını tıkağına ki işçiler sloganlarla taleplerini haykırmaya başladılar.

Bunun üzerine DİSK yöneticilerinden birkaç kişi işçilerle sözlü tartışmaya girdiler. İşçilere konuşma hakkı veremeyeceklerini söylediler. Taşeron işçileri sloganlarını haykırdıkça DİSK'li bir yönetici ısrarlı bir şekilde işçilerin slogan seslerini bastırmak için kürsüden müzik sesini sonuna kadar açıtırıp işçilerin sesini bastırmaya çalıştı. DİSK yöneticileri eylemin bittiği ve herkesin dağılması yönünde anons yaptırdı. Torba Yasasını protesto eden kitle dağıldı, geriye Buca Taşeron İşçileri kaldı. Direnişteki işçiler bir süre slogan attıktan sonra tekrar direniş alanına dönmek için otobüs duraklarına doğru yürüyüşe geçtiler.

Direniş alanında DİSK'in eylemde CHP'li yöneticilerle kol kola kortejin önünde yürüyüp, işçilere söz hakkı vermemesi epey tartışıldı.

Daha sonra işçi arkadaşlar destekçilerin getirdikleri yemekleri yediler, çaylar sıcak sıcak hoş sohbetler eşliğinde yudumlandı. Gecenin ilerleyen saatlerinde enstürmanlarıyla gelen üniversiteli birkaç arkadaş direniş çadırına neşe, coşku kattılar.

29. Gün:

Bugün direnişin 29.günü... Yüzler gülüyor, espriler yapılıyor. İşçilerin neşesi bir başka oluyor. Güne sabah 07.00'da başladık.

Bugün kahvaltıdan sonra soframızı hemen kaldırmayıp biraz şekerleme yaptık. Kahvaltıyı toplamamızın ardından tek tek ziyaretler başladı. Herkesin söyleyecek o kadar sözü var ki... İlk ziyaretçimiz belediyede hala taşeronda çalışmakta olan bir işçi arkadaş. Dolup taşmış gene anlattıkça anlatıyor, anlattıkça bitiremiyor. Sonra birer birer işçi arkadaşların arkadaşları, yoldan görüp de gelenler ve bir de Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi birinci sınıf öğrencileri...

İşçi arkadaşlar kamuoyu oluşturmanın farklı yol ve yöntemlerini geliştiriyorlar. Dün DİSK'in "torba yasasına" karşı düzenlediği ve

Süleyman Çelebi'nin katıldığı mitingde seslerini duyurabilmek için kürsünün önüne kadar çıkıp konuşma yapma girişimleri, bugün de İzmir'in en çok dinlenen radyosunda röportaj vermeye devam etti. İşçiler heyecanlı ve bu da direnişe farklı, renkli bir görüntü veriyor...

Mücadele Birliği'ne Anımlı Hediye

Güzel ve anlamlı bir sürprizle karşılaştık bugün. Haydar'ın eşi evinde hiç kullanmadığı fotoğraf makinesini direniş yerine getirmişti. "Makineden anlar mısın? Gel de şu makineye bak, sence nasıl? Ne kadar dayanıklı? Bu gazetecilerin kullandığı makine değil mi?" gibi sorular sordu. Tabii ben anlamadım o kadar insan içerisinde bu soruları neden bana sorduğunu, ta ki kendi söyleyene kadar. Meğer fotoğraf makinesi bize hediyeymiş.

Belediye-İş Sendikası 1 No'lu şube yöneticileri bugün direnişteki Buca Taşeron işçilerini ziyarete geldi.

Başından beri Buca Taşeron işçilerine destek veren, yanlarında olan Devrimci İşçi Komiteleri'nden tekstilde çalışan işçi arkadaşlar bugün de işçileri yalnız bırakmadı.

Saat 19.00'da Pir Sultan Abdal Derneği'nin Maraş Katliamıyla ilgili Buca Belediyesi Meclis Salonunda gerçekleştirdiği panele ve müzik dinletisine katılanlar ve PSAKD yöneticileri anma sonrasında bizi ziyaret ettiler.

Gece uzundu... Yine ateş yakıldı, çay demlendi... Hoş, güzel, tebessüm ettiren sohbetler başladı... özellikle destek için direnişin başından beri burada olan işçi Hanefi'nin kendi çocukluğuna dair anıları gece direniş çadırında kalanları bol bol güldürdü. Gece geç saatlerde yumurta, peynir ve ekmekten oluşan bir sofraya kuruldu. Ekmeği direnişe destek amaçlı bir esnaf verdi. Daha sonra bir katkıda direniş yerine yakın olan bir tatlıcıdan geldi. Çay ve tatlı göndermişlerdi. Emekçilerin dayanışma duygusunun aslında ne kadar güçlü olduğunu birer kanıtıydı.

30.Gün:

Koca bir ay geride kaldı. Bugün güne göre yarım saat geç kalkıldı. Sabahleyin iki emekli arkadaşın gelmesiyle destekçilerin ziyaretleri başladı. Saatler ilerlerken destekle-

Buca Taşeron İşçileri

yen ziyaretçiler sıklaştı. Öğle saatinde yakın çevrede süpürgeci olarak çalışan taşeron işçisi arkadaş her gün olduğu gibi bugün de geldi. Öğle tatilini direniş yerinde geçiriyor. Aynı şekilde mesai bitiminde de uğrayıp öyle gidiyor evine.

Günün ilerleyen saatlerinde park ve bahçelerde çalışan bir işçi arkadaş kızıyla birlikte direniş alanına geldi. Onların gelmesiyle bağlamaya bırakıldı sözler. Haydar'ın doğaçlamaları ve park-bahçe işçisinin kızının hoş sesiyle söylenen türkülerle direniş çadırı, "evimiz" şenlendi. Bugün gün içerisinde gelen destekçilerin bir kısmı direnişçi arkadaşlara gıda desteğinde bulunurken, bir işçi sendikasının yöneticileri kendi aralarında para biriktirip direnişçi işçi arkadaşlara maddi destekte bulundular.

Bugün ayrıca Belediye-İş Sendikası 4 No'lu Şubesi işçilere yoğun gönderdi. Bunun yanında belediyede çalışan işçiler de Buca Taşeron işçilerini ziyaret ederek güzel bir dayanışma örneği sergilediler.

Gecenin ilerleyen saatlerinde şiddetini hızla arttıran rüzgâr yatan işçi arkadaşları uyandırdı. Uçmak üzere olan çadırın tavanını sabitleştirme görevi nöbetçi arkadaşlara düştü. Gece günü devirirken taze umutlarla yeni güne yeniden merhaba demeye hazırlanıyor direnişçi işçi arkadaşlar.

31.Gün:

25 Aralık Cumartesi... Bugün Buca taşeron işçilerinin onurlu direnişi tam bir ayını doldurdu. Dolu dolu geçen 31 gün işçi sınıfının mücadele hanesine işlendi.

Kahvaltıdan sonra 244. günlerinde olan UPS Kargo işçilerinin eylemine desteğe gidildi. İşçiler, UPS Kargo işçilerinin her Cumartesi gerçekleştirdiği eylemde konuşma yaptılar.

UPS Kargo işçilerinin direniş yeri "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla inledi.

Bugün direniş alanı kalabalık, canlı ve hareketliydi. Her kesimden insanın bulunduğu, konuşup kaynaştığı bir ortam vardı direniş alanında.

Akşam saatlerinde çadırın neşe kaynağı direnişçi işçi Haydar(Bucalı Marcos) kendi a-

nılarıyla çadırdakilere tebessüm ettirirken, eline bağlamayı alıp ezgileriyle de coşturdu. Ayrıca İzmir DİK'in Pazar günü gerçekleştireceği "Emeğin Dünyası" adlı işçi toplantısı için Antep'ten gelen DİK'li işçi arkadaşlar da ezgilere ortak olup birkaç türkü de onlar söylediler. Eylemin başından beri eyleme marşlarıyla, halay parçalarıyla ve türkülerle destek sunan İzmir Büyükşehir Belediyesi park-bahçelerde çalışan DİK'li bir işçi arkadaş da aramızdaydı.

Çadır kurulduğu andan bugüne pek detaylı yapılmayan iç temizlik, bugün kolektif bir şekilde yapıldı. Gecenin ilerleyen saatlerinde yeni destekçilerle birlikte sohbetimiz koyulaştı. "Drama Köprüsü"yle başlayan türkü ziyafetimiz yerini halaylara, gecenin bir yarısı attığımız sloganlara bıraktı. Belediye binasından "ne oluyor" der gibi çıkan sivil polisler de şaşkınlıkla bizi izlediler. Sloganlardan ve çektiğimiz halaylardan sonra çadıra dönüp sohbetimize devam ettik.

Bu sırada bastıran yağmur, bizi gecenin 02.30'unda açık havada yapacağımız kahvaltıdan mahrum bıraktı. Bastıran yağmur nedeniyle epey bir kalabalık olan çadırımız bize yetmez oldu. Bu kalabalığa bir de uyuyanların homurdanmaları eklenince görülmeye değer bir görüntü oluştu.

32.Gün:

Yorucu ve sağanak yağışlı bir gecenin sahabındayız...

Güne, Devrimci İşçi Komitelerinin çıkaracağı "Emeğin Dünyası" adlı gazetenin toplantısı için İstanbul ve Antep'ten gelen DİK'li arkadaşlarla birlikte Ayışığı'nda yaptığımız kahvaltıyla başladık. Kahvaltının ardından bu toplantıya katılmak için direnişçi işçi arkadaşlarla birlikte salona doğru ilerledik.

Komite ve konseylere değinilip sendikaların ortaya çıkışının işlendiği toplantının ilk bölümünde "Bucalı Marcos" söz alıp direnişleri hakkında kısa bir bilgi verdi. Konuşmasının ardından taşeron işçilerinin her Pazar günü saat 15.00'da gerçekleştirdikleri eyleme katılmak üzere acele acele Buca'ya geri dönüp eyleme katıldılar.

26 Aralık günü ikinci Pazar eylemlerini gerçekleştiren Buca taşeron işçileri, Buca Şirinyer Tansaş önünde saat 14.30'da toplandılar. Sloganları ve ajitasyonlarla etrafın dikkatini çeken işçiler saat 15.00'te yürüyüşe başladı.

25 dakika süren yürüyüş birçok insanın ilgisini çekti. İşçilerin yanından kornalarına basarak geçen insanlar bu eylemi desteklediklerini ve işçilere yalnız olmadıklarını gösteriyorlar.

Buca Belediyesi'nin önüne gelindiğinde sloganlar eşliğinde basın açıklaması okundu. Uygulanan baskı ve tehdidin sadece kendilerine değil, çalışan temizlik ve park-bahçe işçileri üzerinde de olduğunu söylediler. 'Direniş çadırını ziyaret ederlerse kendilerinin de işten çıkarılacağı' ile tehdit etmeleri, işçi sınıfının örgütlenmesinden ne kadar çok korkulduğunun bir göstergesi. Bu korkunun göstergesinin direnişin ikinci günü tam karşısına takılan kamera olduğunu da söylediler. "Korkularımızı büyütme devam edeceğiz. Bu baskıcı politikalar emperyalizmin ve kapitalizmin işçi sınıfının üzerindeki örgütsüzleştirme ve yok etme planlarının bir parçasıdır. İşçi sınıfı elbette bu baskıları ve saldırıları alaşağı edecektir. Gerek bazı belediye yetkililerinin, gerekse CHP buca ilçedeki bazı yöneticilerin 'onları işe alacaktık ama kabul etmediler' türünden söylemleri kesinlikle yalandır. Bu tür söylemler içine düştükleri çaresizliğin bir göstergesidir. Buradan bir kez daha tekrar ediyoruz. Çözumsuzlükte ısrarı sürdürmeyi bırakın. Bizler tüm kararlılığımızla haykırıyoruz. İşimize geri dönene kadar çadırlarımızda direneceğiz" diyerek açıklamayı bitiren işçiler, sloganlar atıldılar ve halay çekmeye başladılar.

Emeğin Dünyası Toplantısının Bitiminde Buca Taşeron İşçilerine Ziyaret

Devrimci İşçi Komitelerinin (DİK) düzenlediği Emeğin Dünyası toplantısının bitiminde toplantıya katılanlar Buca taşeron işçilerini ziyarete geldi.

"Dünya Emeğin Olacak", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Taşeron İşçisi Direnişin Simgesi", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganlarıyla direniş alanına geldiler. İşçiler alkışlarla ve "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganıyla karşıladılar.

Devrimci İşçi Komiteleri'nden bir arkadaş kısa bir konuşma yaptı ve "Biz yıllarca uğruna büyük bedeller ödeyerek haklar elde ettik. Ama o hakları tıpkı Tekel işçileri tıpkı İSKİ işçisi ve diğer işçileri gibi politik iktidar tarafından bir çırpıda elimizden alınabildi, alınabiliyor. Bu yüzden artık şöyle diyoruz; 'İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir'. O yüzden bizim size önerimiz Devrimci İşçi Komiteleri'nde örgütlenin, devrim ve iktidar için güçlerimizi birleştirelim" dedi.

Ardından işçilere Buca PSAKD'ın getirdiği aşure dağıtılarak sohbetlere geçildi.

Buca Taşeron İşçileri Yalnız Değildir! Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!

Mücadele Birliği / İzmir

Kamu Emekçileri Tartışıyor

“Kamu emekçileri sendikalarının içinde bulunduğu bürokratizme karşı mücadele etmek, uzlaşmacı sendikal çizginin aşılması, fiili meşru mücadele anlayışının kamu emekçileri sendikalarında hakim kılınması ve değişen çalışma koşulları, bu koşullara uygun örgütlenme tarz ve yöntemlerini tartışmak, KESK’in gerçekten emekçilerin kurtuluşu yönünde mücadele veren bir yapıya kavuşması...” hedefleriyle “Kamu Emekçileri Geleceğini Tartışıyor” başlığı altında yapılan çağrı üzerine çeşitli sendikalardan emekçiler 26 Aralık Pazar günü saat 15.00’de Anadolu Yakası KESK Binası Toplantı Salonu’nda bir araya gelerek konuyu tartıştılar.

Toplantıda KESK’in oluşum ve kuruluş sürecindeki sınıfsal mücadeleye, KESK’in emekçilerin verdikleri mücadele sonucunda elde ettikleri bir sendikal birlik olduğuna değinilerek, 90’lı yıllardaki başarılı mücadele çizgisine ve günümüzdeki KESK’in bürokratik yapısına, emekten, emekçiden yana değil, emekçiye, işçiye karşı tutum alan işleyişine değinildi.

Toplantıda Ankara’dan kamu emekçilerinin oluşturdukları “Taban İnisiyatifi”nin gönderdiği yazılı bir açıklama ile önerileri dile getirildi.

Toplantıya katılanların önerileri kısaca şu başlıklarda toplanabilir:

-İçinde bulunulan dönemde varolan sendikal düzenlemeler ve işleyişle sınıf mücadelesinin verilemeyeceğini, hızla hayata geçirilmekte olan 4-B, 4-C, taşeron sistemi, torba yasa uygulamalarına göre bir örgütlenme modelinin yaratılması gerektiği;

- Son dönemde çıkan yasalarla kamu emekçisi teriminin neredeyse artık ortadan kalkmakta olduğu değişik şartlarda ve statülerde emekçilerin aynı masada çalışmak durumunda olduğu ve buna göre bir örgütlenme biçimi yaratılarak, artık memur, işçi ayrımı yapılmadan bir emekçi örgütlenmesine gidilmesi gerektiği;

-KESK genel kurullarında işyeri temsilciliklerinin artık temsil edilemediği ve buna karşı işyeri temsilcilikleri ve komitelerinin yönetim kurullarına taşınması gerektiği;

-Kamu emekçilerinin mücadeleyi ele alırken devrim mücadelesini öne almaları ve buna göre bir örgütlenme zemini oluşturması gerektiği, sendikal bürokrasiye karşı emekçilerin komite ve konseyler şeklinde örgütlenmelerle sendikalardan bağımsız bir örgütlenme yaratmaları gerektiği, ancak bu şekilde taban örgütlenmeleriyle sendikal bürokrasiye karşı mücadele edilip emeğin kurtuluşunun sağlanabileceği,

-KESK’in tutumundan rahatsız olanların buna karşı bir güç birliği oluşturmak istiyorlarsa, öncelikle bir programlarının olması gerektiği, çünkü KESK’in içindeki bölünmelerin ve şu andaki savrulmasının ideolojik olduğu, buna karşı ancak işçi sınıfının iktidarının hedeflendiği, sosyalist dünya görüşünü savunan, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını içeren, yalnızca kamu emekçilerinin değil, farklı statülerde çalışan işçi ve emekçilerin ekonomik haklarını ve farklı kültür ve yapıardan emekçilerin, işçilerin, öğrencilerin de mücadelesini kapsayan bir mücadele birliğinin he-

deflendiği bir birliğin oluşturulabileceği bir programın oluşturulması gerektiği, emekten yana olan tüm kesimlerle eylem birliklerinin, dayanışmanın gerçekleştireldiği bir işleyişin olması gerektiği,

-Şu anda KESK’de yerleşmiş olan yönetime gelme biçiminin değişmesi gerektiği ve işyeri temsilcilerinin yönetimde söz sahibi olması yönünde çalışmalar yapılması gerektiği,

-KESK’in varolan tüzüğünün değiştirilmesi gerektiği ve tabana göre bir şekillenmeyle yeni bir tüzük oluşturulması gerektiği,

-KESK’in içinde bulunduğu bürokratizme karşı günlük pratik reçetelerle harekete geçecek bir oluşum yaratmak gerektiği, kamu emekçilerinin disiplin kurullarında söz sahibi olmalarını sağlayacak bir mücadele yürütülmesi gerektiği,

KESK’in bürokratizmine karşı, emeğin kurtuluşu yönünde mücadele verecek olan bir sendikal birliği oluşturanların ilk önce nasıl bir mücadele yürüteceğini belirleyen ilkeler ve bir program oluşturmaları gerektiği, ancak emeğin kurtuluşundan yana bir program ve ilkeler çerçevesinde şimdi eleştirilmekte olan sendikal bürokrasiye karşı mücadele verilebileceği, aksi takdirde bu birliğin amacına ulaşmasının mümkün olmayacağı, şeklinde öneriler getirildi.

Sınıf savaşımının sertleştiği, emekçiler arasında komiteleşme eğiliminin güçlendiği bu şartlarda çeşitli “sendikal birlik”, “sendikal muhalefet” türü faaliyetlerin artması, kuşkusuz bir tesadüf değil. Burjuva (sarı) sendikacılık, işçi sınıfının çıkarlarını savunurken bunu, yalnızca emeğin korunması ve iyileştirilmesi çerçevesiyle sınırlı tutmaktadır. Sınıfın temel hedefi emeğin kurtuluşu olmalıdır. Burjuva sendikal anlayışa sahip olanlar sınıf mücadelesinin bu hedefe varmasını önlemek için görev üstlenmiş durumdadır. Emeğin kurtuluşunu değil ama sadece emeğin korunması ve iyileştirilmesi mücadelesini öne çıkaran bu uzlaşmacı anlayış, komiteleşme eğiliminin önünü kesmek, onu sendikal yapının içine hapsetmek, güdükleştirmek için sendikal tartışmaları öne çıkarıyor.

Tüm sendikalist anlayışlar, tüm uzlaşmacı sol hareketler işçi sınıfının rolünü sendika üyeliği ve yalnızca sendikal çerçeveye sınırlı olan bir rol olarak öne çıkarabilirler. Oysaki işçi sınıfının oynaması gereken rol tarihsel bir roldür. Yani kapitalizmi yıkmak ve sınıfsız sömürsüz toplumu kurmak. İşçi sınıfı bu tarihsel rolünü ancak devrimci mücadeleyle yerine getirebilir. Özcesi işçi sınıfının devrimci rolünden söz etmek gerekiyor.

Devrimci Emekçi Komiteleri üyeleri, toplantıda bu gerçeği öne çıkaran konuşmalar yaptılar. Sorunun doğru temellerde ortaya konması için çaba harcadılar.

Konuşmaların ardından bir yürütme oluşturulması üzerine kısa konuşmalar yapıldı. Toplantı için belirlenen sürenin sonuna gelinmesi üzerine çağırıcıları yapanların, bu toplantının sonuçlarını toparlaması ve bir dahaki toplantı gününün belirlenip katılımçılara haber vermesi kararıyla toplantı sonlandırıldı. □

Yaşam Bizden Yana!

Bütün dünyada hızla gelişen emperyalist-kapitalist saldırganlığın karşısında yaşamın, geleceğin bizlerden yana olduğunu haykırmak istedik, bu yüzden de etkinliğimizin adına “Yaşam Bizden Yana” dedik ve başladık çalışmalara. Çalışmalarımızda öncelikli hedefimiz etkinliğimizi bütün Antep emekçilerine duyurabilmektir. Bunun için şehir merkezinde ve emekçi semtlerde bastırdığımız binlerce broşürün dağıtımını yaptık. Yine binlerce afişle Antep’i donattık. Şehir merkezinde açtığımız stantlarla yine duyuru yaptık. Tabii bütün çalışmalarımızı yaparken önümüzdeki en büyük engel soğuk ve yağışlı hava oldu. Havanın olumsuz etkisine rağmen çalışmalarımız hiç aksamadan devam etti. Çalışmalar esnasında bir çok kişinin olumlu tepkileriyle karşılaştık, bir çok tebrik aldık.

Etkinlik gününe gelindiğinde hazırlıklarımızı tamamlamış olmanın mutluluğu ile beklemeye başladık. 18 Aralık Cumartesi saat 18.30’da düzenleyeceğimiz konser öncesinde yağmurun yağmaya başlaması yine de gelen konuklarımızı engelleyemedi. Salonunda bütün hazırlıklar tamamlanmış, başlama saati gelmişti artık. Etkinliğimiz ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından Antakya Ayışığı Sanat Merkezi müzik grubu Hissil Şems sahne aldı. Hissil Şems seslendirdiği Arapça ve Türkçe ezgileriyle herkes tarafından büyük bir beğeni topladı. Ardından Antep’te Kürtçe müzik yapan Koma Evına Azadî sahneyi aldı. Koma Evına Azadî sahne de Antep’te yaptıkları çalışmalarını sergiledi. Kürtçe ezgilerden oluşturdukları repertuarları ile gecenin coşkusuna katkıda bulunan Evına Azadî, halay parçaları ile salonu da hareketlendirdi. Grup sahnedeyken atılan “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” sloganları adeta günün anlamını ortaya koyuyordu.

Ardından Mücadele Birliği Platformu adına sahneye çıkan Serkan Yılmaz “Yaşam bizden yana diyerek yıkılmakta olan ve gelişmekte olanı gözler önüne sermeye çalışan ve bu amaçla bizleri bir araya getiren Ayışığı Sanat Merkezi’ne teşekkür ediyoruz” diyerek konuşmasına başladı. Emperyalist kapitalist sistemin içine girdiği çıkışsızlığa değinen Yılmaz, uluslararası tekellerin her geçen gün kasalarında daha fazla zenginlik biriktirdiği buna karşın emekçi sınıfların ceplerinde daha fazla sefalet biriktirdiğini, kölece çalışma koşullarının dayatıldığını, yoksulluk, işsizlik, savaş, ölüm, acı ve gözyaşının yaşamlarımızın birer parçası haline getirildiğini bunun da kapitalist sömürü sisteminin devamı için olduğunu belirtti. 19 Aralık ve Maraş katliamlarına değindikten son-

ra devrimin bir düş olmadığını, devrimin bilimsel bir gerçeklik olduğunu, devrim için yola çıkan Denizlerin yükselttiği onurlu bayrağı nasıl ki 70’li yıllarda Emeğin Birliği dalgalandırırsa bu bayrağı şimdi Mücadele Birliği’nin devraldığını belirtti. Yılmaz konuşmasını “Bizler Mücadele Birliği olarak diyoruz ki, bu amansız mücadele Kürt halkına kendi kaderini tayin hakkı tanınana, zindanlar yıkılıp tutsaklar özgürleştirilene, fabrikalar, tarlalar, siyasi iktidar her şey emeğin oluncaya kadar sürecektir” diyerek sonlandırdı. Hemen ardından salonunda “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak” sloganı yankılandı.

Artık sıra Grup Emeğe Ezgi’ye gelmişti. Emeğe Ezgi, uzun bir aradan sonra Antep’te olmanın sevincini duyduklarını belirterek başladı dinletisine ve 19 Aralık Katliamının yıldönümü dolayısıyla 2000 yılı ve sonrasında ölümsüzlüğe uğurladıklarımız için yazdıkları “Gel Bahar Ol” parçasını seslendirerek devam ederken, geçen yıl Tekel işçilerinin Ankara Abdi İpeki Parkı’nda uğradıkları saldırının yıldönümü nedeniyle yine Ankara’da olduklarını hatırlatarak, Tekel işçilerinin mücadelesini “Yakındır Dostlar” parçası ile selamladı. Kendi üretimlerinin yanı sıra çeşitli halk türküleri ve deyişleri de yeniden düzenleyerek sunan

grup halayların ardından “Söz Veriyoruz” marşı ile dinletisini tamamladı.

Emeğe Ezgi’den sonra Kandıra F Tipi Zindanı’ndan Leninist tutsakların gönderdiği mesaj Mücadele Birliği Platformu temsilcisi tarafından okundu. Okunan mesajın yoğun bir şekilde alkışlanmasından sonra “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganı bütün kitle tarafından haykırıldı.

Mesajın okunmasının ardından Mehmet Ekici sahne aldı. Bir kültürler buluşması şeklinde gerçekleşen etkinlikte Mehmet Ekici de Zazaca türküleri ile etkinliğe ayrı bir renk kattı. Adeta Munzur’un coşkusu etkinlik salonuna taşınmış oldu.

Son olarak sahneyi Halk müziği sanatçısı Pınar Sağ aldı. Deyişler ve halk türkülerinin güzelliği ile salonu doldurdu ve Antep emekçilerinin ve gençliğinin beğenisini topladı. Sanatçı, dünyanın daha yaşanır bir hale gelmesine duyduğu özlemi de konuşmaları ve ezgileriyle Antep emekçilerine taşıdı. Hem nitelik hem de nicelik olarak amacına ulaşan etkinlik saat 23.00’e doğru coşkun zirvesinde tamamlandı.

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

BUCA TAŞERON İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTTURMAYACAĞIZ!

Antep

Antep

İstanbul

İstanbul

Eskişehir

Ankara

2010/12/19 04:22 PM

İzmir

2010/12/19 04:40 PM

2007/02/13 02:2